

9 χρόνια από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα

Πολιτική διακήρυξη από την 8^η Συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Στις 18 και 19 Ιουνίου του 2022 πραγματοποιήθηκε στην Κατάληψη Mundo Nuevo και στην Κατάληψη Libertatia αντίστοιχα, στη Θεσσαλονίκη, η 8η Συνδιάσκεψη της Α.Π.Ο –Ο.Σ. Στη διήμερη αυτή διαδικασία συμμετείχαν οι συλλογικοτήτες, μέλη της ΑΠΟ, Αναρχική συλλογικότητα “Κύκλος της Φωτιάς” (Αθήνα), Αναρχική Συλλογικότητα “Ομικρον 72” (Αθήνα), Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό “Μαύρο και Κόκκινο” (Θεσσαλονίκη) και Συλλογικότητα για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό “Libertatia” (Θεσσαλονίκη), οι οποίες κατά την πρώτη ημέρα, στο πλαίσιο της ανοιχτής συζήτησης, τοποθετήθηκαν αναφορικά με μια σειρά από ζητήματα της πολιτικής και κοινωνικής συγκυρίας. Την ανοιχτή διαδικασία της πρώτης ημέρας παρακολούθησαν επίσης σύντροφοι/ισσες από την “Αναρχική Συνέλευση Φοιτη(ρι)ών Quieta Movere” και από την “Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση”.

Κατά τη δεύτερη ημέρα, οι διαδικασίες του Συνεδρίου συνεχίστηκαν με τις εσωτερικές συζητήσεις των συλλογικοτήτων, οι οποίες έκαναν απολογισμό της μέχρι τώρα κίνησής της, της λειτουργίας των οργάνων και των ειδικών θεματικών ομάδων, επανεκτίμησαν το πολιτικό πλαίσιο και έθεσαν τις κατευθύνσεις κίνησης της οργάνωσης για το επόμενο διάστημα, με ορίζοντα την επόμενη Συνδιάσκεψη που κανονίστηκε για τον χειμώνα του 2022 στην Αθήνα.

Ακολουθεί η πολιτική διακήρυξη, η οποία αποτελεί τη σύνθεση των τοποθετήσεων των συλλογικοτήτων της ΑΠΟ τόσο από το 5^ο Συνέδριο που πραγματοποιήθηκε τον Γενάρη του 2022 στην Αθήνα όσο και από την 8^η Συνδιάσκεψη τον Ιούνιο του ίδιου έτους στη Θεσσαλονίκη.

**ΕΛΛΗΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΘΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΩΝ ΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΕΦΕΙ
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΜΟ**

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑ: Κερατοπόι, Παύλου Φύσσα 50, 17:30

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Mundo Nuevo 17:30

Καρόμυο 18:00

Εκκενώσεις κι ανακαταλήψεις στην Ιατρική ΑΠΘ

Την Πέμπτη 25/8 εκκενώνεται το Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Ιατρικής ΑΠΘ και το πρωί της Παρασκευής 26/8 πραγματοποιήθηκε η ανακατάληψη του χώρου ενώ ύστερα από παρέμβαση στον πρόεδρο της σχολής πάρθηκαν πίσω όλα τα αντικείμενα που βρίσκονταν μέσα.

Το πρωί της Πέμπτης 25/8 εκκενώθηκε το Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Ιατρικής, χωρίς την άμεση έφοδο της αστυνομίας και διθυραμβικές ανακοινώσεις, αλλά ως σημείο της νέας κανονικότητας που επιβάλλει η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση. Εκμεταλλούμενες την νεκρή περίοδο του καλοκαιριού οι αρχές, μεταφέραν μεγάλο κομμάτι του εξοπλισμού του στεκιού σε παρακείμενη αποθήκη και σιδεροκολλήσαν τις πόρτες για να διακόψουν την πρόσβαση σε αυτό. Η επιχείρηση εκκένωσης έρχεται σε πλήρη σύμπτωση με την αύξηση του ελέγχου και την αποστέρηση των πανεπιστημίων ευρύτερα.

Το πανεπιστήμιο που ευαγγελίζονται και με τόσο κόπο επιδιώκουν να διαμορφώσουν με τον νόμο 4777/21 προσφέρει δημόσια εκπαίδευση σε όσες/ους καταφέρουν να περάσουν την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής και εξασφαλίσουν μια θέση σε κάποια σχολή, με το ρίσκο αυτή να συγχωνευτεί ή να καταργηθεί και να προσφέρει άχρηστο πτυχίο. Ταυτόχρονα στο αβέβαιο μέλλον και την επισφάλεια που αντιμετωπίζει η νεολαία ευρύτερα, προτίθεται το βάρος της διαγραφής και του ορίου φοίτησης κάνοντας το πτυχίο να μοιάζει με

αγώνα δρόμου.

Ο αλληλέγγυος κόσμος βρέθηκε το πρωί της Παρασκευής 26/8 σε κινητοποίηση και έκανε παρέμβαση στο πρόεδρο του τμήματος Ιατρικής του ΑΠΘ. Ο ίδιος γνώριζε πολύ καλά για την επίσκεψη που θα δεχόταν, για αυτό είχε φροντίσει να φέρει security προσπαθώντας να καθυστερήσει τη συνάντηση με τον αλληλέγγυο κόσμο. Μάλιστα ζήτησε να συστηθεί μια ολιγομελής επιτροπή με την οποία θα συνομιλούσε. Όταν έγινε αντιληπτό ότι δε μπορούσε να επιβάλλει, κανέναν από τους όρους που συνεχώς έθετε, αναγκάστηκε να έρθει.

Ο πρόεδρος τοποθετήθηκε για τη σειρά των management τύπου επιτευγμάτων του στην αναβάθμιση της σχολής. Δήλωνε με περηφάνια πως το τμήμα του είναι αυτοχρηματοδοτούμενο από τα επί πληρωμή προπτυχιακά και μεταπτυχιακά, μίλησε για κολlegιακού τύπου αναβαθμίσεις της σχολής και πως εκκένωσε το στέκι γιατί δεν προσέφερε κάποιο όφελος στις επιχειρηματικές του δραστηριότητες. Ο ίδιος μάλιστα το έπαιξε ανήξερος για τις επιθέσεις της αστυνομίας σε βάρος των φοιτητριών όλο το προηγούμενο διάστημα.

Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο που περιέγραφε ο πρόεδρος είναι η ουσία της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Οι σχολές λειτουργούν ως σημεία κερδοφορίας και προσέλκυσης κεφαλαίων και οι φοιτητριες γίνονται πελάτες και απλήρωτοι/ες εργαζόμενοι/ες για ερευνητικά και βιομηχανίες.

Ονειρεύονται πανεπιστήμια στα μέτρα τους, γεμάτα αστυνομία και ρουφιανιά, τη γνώση εμπόρευμα με πελατειακές σχέσεις, φοιτητικές ομάδες που ψάχνουν χρήμα, μακριά από τις κοινωνικές ανάγκες και την ταξική πλειοψηφία. Η κατάργηση του ασύλου, όπως την ξεκίνησε ο ΣΥΡΙΖΑ και οριστικοποιήθηκε με τον νόμο 4623/19 έδωσε το πράσινο φως στη διάλυση της δημόσιας παιδείας και την περαιτέρω υποτίμηση της κοινωνικής βάσης. Τελικά ο αλληλέγγυος κόσμος πήρε πίσω τα πράγματα του στεκιού, έκοψε τη σιδεροκόλληση και άνοιξε ξανά το στέκι.

Καθίσταται, επομένως, ξεκάθαρο πως δεν πρόκειται να αφήσουμε τους χώρους μας να γίνουν έρμαια των κατασταλτικών και επιχειρηματικών τους βλέψεων. Θα υπερασπιστούμε τα στέκια και τις καταλήψεις εντός του campus με όλες μας τις δυνάμεις, αρνούμενοι να δεχτούμε τη μετατροπή των πανεπιστημίων σε πλήρως αποστειρωμένα περιβάλλοντα που θυμίζουν φυλακές και βρωμάνε καταστολή. Με όπλα μας την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη να υπερασπιστούμε την δημόσια παιδεία -σε αντίθεση με εκείνη των ταξικών φραγμών-, τις καταλήψεις και το άσυλο, απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση κράτους και κεφαλαίου.

**Αναρχική Συνέλευση Φοιτητριών
Quieta Movere**

Από το αστυνομοκρατούμενο ΑΠΘ στο ερχόμενο Λοκ Αουτ

Ενημέρωση από τις κινητοποιήσεις στο ΑΠΘ, ή αλλιώς ποιος θα μας φυλάει από τους φύλακες

Το πρωί της Τρίτης 6/9 έγινε συγκέντρωση υπεράσπισης του ασύλου και σε αλληλεγγύη στον αγώνα των φοιτητριών της Αθήνας ενάντια στην ΟΠΠΙ.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε από τη ΣΘΕ και πλαισιώθηκε από περίπου 100 άτομα, μέλη ελευθεριακών/αυτόνομων σχημάτων, αναρχικούς/ες και φοιτητριες.

Με το ΑΠΘ να βρίσκεται σε διαρκή αστυνομικό κλοιό, η συγκέντρωση στάθηκε απέναντι από τις διμοιρίες που βρίσκονται στο Βιολογικό και την Γεωπονία, φτάνοντας μέχρι την Πρυτανεία.

Το τελευταίο καιρό κράτος και πρυτανικές αρχές πιέζουν συνεχώς για να διαμορφώσουν τις καλύτερες συνθήκες για το πανεπιστήμιο της αποστέρησης, των ταξικών φραγμών και της κερδοφορίας των αφεντικών. Έχουν ήδη τοποθετηθεί τα πρώτα τουρνικέ στις εισόδους της Πρυτανείας του ΑΠΘ, ενώ επιχειρείται οι κεντρικές εισοδοί για το πανεπιστημιακό κάμπους και τις σχολές να μένουν κλειδωμένες. Τις προηγούμενες βδομάδες είδαμε και την

εκκένωση του Αυτοδιαχειριζόμενου Κυλικείου Ιατρικής, που παρότι οι κινητοποιήσεις των φοιτητριών το ανακαταλάβαν, φάνηκε πως η αστυνομοκρατία νομιμοποιεί το βάθεμα της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωση της η Αναρχική Συνέλευση Φοιτητριών Quieta Movere:

"Η συγκέντρωση ήταν περικυκλωμένη από διμοιρίες ΜΑΤ, που από τη μια προσπαθούσαν να επιβάλλουν ένα κλίμα φόβου, κι από την άλλη επιδίωκαν να κανονικοποιήσουν την παρουσία τους μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους. Οι φοιτητριες που ήταν συγκεντρωμένοι μπήκαν στο εσωτερικό της πρυτανείας "διαταράσσοντας" την έκρυθμη ακαδημαϊκή καθημερινότητα της αστυνομοκρατίας, προκαλώντας ζημιές στα τουρνικέ και γράφοντας συνθήματα στο εσωτερικό.

Κάνουμε ξεκάθαρο πως οι ΟΠΠΙ μπορούν να υπάρχουν μόνο συνοδευόμενοι από πάνοπλες αστυνομικές δυνάμεις, κλούβες, ΜΑΤ, ΟΠΚΕ -

Όπως ακριβώς κάναμε στο ΕΚΠΑ.

Καμία αστυνομία δε μπορεί να σταθεί στα πανεπιστήμια εξασφαλίζοντας την πλήρη υποταγή μας και ως εκ τούτου την τάξη που οραματίζεται.

Δύο χρόνια μετά την ψήφιση του νόμου 4777, ο αγώνας ενάντια στο πανεπιστήμιο του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, της αποστέρησης και των ταξικών εξαιρέσεων δε πρόκειται να σταματήσει."

Πολύς λόγος έγινε για τα σπασμένα τουρνικέ, με τον Πρύτανη Παπαϊωάννου να καταγγέλλει το περιστατικό και να αναρωτιέται αν "οι φοιτητές αφήνουν ανοιχτές τις πόρτες των σπιτιών τους" και την αστυνομία να συγκαλεί "έκτακτες" συναντήσεις και να ορίζει ως πρώτη προτεραιότητα την σύλληψη των "αγνώστων δραστών". Φυσικά οι "εκπρόσωποι" των φοιτητών εκλεγμένοι με την ΠΚΣ κατήγγειλαν τα σπασμένα τουρνικέ και διαχώρισαν τη θέση τους από τους άγνωστους δράστες.

Την επόμενη μέρα η αστυνομία βρήκε την αφορμή να περικυκλώσει την Πρυτανεία του ΑΠΘ με αστυνομικές δυνάμεις, τα τουρνικέ επανατοποθετήθηκαν και ο Πρύτανης ένωθε ασφαλής σε ένα κάμπους ασφυκτικά γεμάτο

με ένστολους βασιανιστές.

Στις 9 Σεπτέμβρη έχει καλεστεί νέα κινητοποίηση στις 14:00 στην Πρυτανεία ΑΠΘ από φοιτητικά σχήματα και συλλογικότητες "ενάντια στο πανεπιστήμιο της αστυνομοκρατίας, των τουρνικέ, του λοκάουτ."

Το κάλεσμα της Αναρχικής Συνέλευση Φοιτητριών *Quieta Movere*:

"Τις τελευταίες μέρες όλο το ΑΠΘ είναι αστυνομοκρατούμενο. Πλέον δεν μιλάμε «απλά» για μία διμοιρία η οποία περιφρουρεί τις δήθεν εργασίες στο εκκενωμένο στέκι του Βιολογικού, αλλά για πολλές διμοιρίες τόσο στην Πρυτανεία, όσο και σε πολλά άλλα σημεία του campus. Επιπλέον, από την Δευτέρα 5/9 επιχειρείται η εγκατάσταση της ΟΠΠΙ αφού κάθε μέρα δυνάμεις, κλούβες, ΜΑΤ, ΟΠΚΕ παρελαύνουν εμπρός της πύλης της Ούλωφ Πάλμε στο ΕΚΠΑ και της πύλης Κοκκινοπούλου στο ΕΜΠ.

Με την αρχή της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς και πριν καλά καλά, επιστρέψει το σύνολο της φοιτητικής κοινότητας `επιχειρείται η εγκατάσταση της πανεπιστημιακής αστυνομίας εντείνοντας όλο και περισσότερο την καταστολή

στο ίδιο το πανεπιστήμιο. Μιλάμε λοιπόν για μία ακόμη έκφανση της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης αλλά και απαραίτητο συστατικό της στοιχείο ταυτόχρονα. Ήδη από τα προηγούμενα καιρό, μετράμε τουλάχιστον 200 συλλήψεις στη μάχη υπεράσπισης του ασύλου και δεκάδες μόνο τους τελευταίους μήνες στο ΑΠΘ. Την ίδια στιγμή η ακρίβεια, οι δεκάδες καθημερινές επαναπροωθήσεις μεταναστριών, η επισφάλεια, η διάλυση της δημόσιας υγείας και παιδείας, η καταστολή της απεργίας των εργαζομένων της Μαλαματινίας που εδώ και ενάμιση μήνα με συλλογικούς, ταξικούς αγώνες διεκδικούν την επαναπρόσληψη 15 συναδέλφων τους, καθώς και την συλλογική σύμβαση εργασίας, η αστυνομοκρατία σε κάθε γειτονιά και η κρατική συγκάλυψη γυναικοκτόνων και βιαστών διαμορφώνουν τους χειρότερους όρους για τη ζωή της κοινωνικής βάσης.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν εκφάνσεις του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και η μάχη ενάντιά του, τόσο στα πανεπιστήμια, τους χώρους εργασίας όσο και σε κάθε κοινωνικό πεδίο είναι μάχη όλων μας. Δε θα αφήσουμε τις σχολές μας να γίνουν στρατόπεδα των σωμάτων ασφαλείας. Η είσοδος των ΟΠΠΙ να μας βρει

στις συνελύσεις, στις καταλήψεις, στις διαδηλώσεις και στις συγκρούσεις. Το κράτος έκανε την κίνησή του, να βγούμε οργανωμένα και αδιамεσολάβητα στην απειλή, υπερασπιζόμενοι/ες το άσυλο και τα κεκτημένα αγώνα μας. Οργανώνουμε κινητοποιήσεις και κινήσεις αλληλεγγύης με τους φοιτητικούς συλλόγους και τα σχήματα στις σχολές μας, βρισκόμαστε στο δρόμο και σε οδοφράγματα με πείσμα."

Συγκέντρωση φοιτητών στην πρυτανεία του ΑΠΘ ενάντια στην παρουσία της αστυνομίας μέσα στο καμπ. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε πορεία, η οποία ακολουθήθηκε από τους μπάτσους σε στενό κλοιό, περνώντας από την αστυνομοκρατούμενη ΣΘΕ, και λήγοντας στο Πολυτεχνείο.

Συγκέντρωση για την υπεράσπιση του Πανεπιστημιακού Ασύλου

Η ακροδεξιά-νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μπαίνοντας σε προεκλογική περίοδο και περνώντας την πρώτη της βαθιά πολιτική κρίση – προερχόμενη από τα πάνω – κάνει ξεκάθαρο ότι αιχμή του δόρατος της προεκλογικής της πολιτικής είναι η καταστολή. Να μην το επιτρέψουμε.

Η πλέον πολυσυζητημένη πανεπιστημιακή αστυνομία κάνει την πρώτη της εμφάνιση στην είσοδο του ΕΚΠΑ, για να περιφρουρήσει το campus, περιφρουρούμενη η ίδια από κάθε λογής μπάτσο (ΜΑΤ, ΔΕΛΤΑ, ΟΠΚΕ, ασφαλίτες).

Διότι σκοπεύουν να καταπατήσουν κάτι που στην κοινωνική συνείδηση παραμένει ζωντανό και είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες και εξεγερσιακά γεγονότα των τελευταίων 50 ετών. Όπως ακριβώς και με την περίπτωση των Εξαρχείων, όπου ένας στρατός κατοχής έχει στρατοπεδεύσει γύρω από την πλατεία, έτσι και στα πανεπιστήμια σκοπός είναι η αστυνομική παρουσία να γίνει κανονικότητα.

Έπειτα από σχεδόν μισό αιώνα ύπαρξης της 3ης ελληνικής δημοκρατίας, το κράτος θεωρεί πως είναι η ώρα να καταργήσει εξ ολοκλήρου το πανεπιστημιακό άσυλο και τον κοινωνικό του χαρακτήρα, έτσι ώστε να επιτευχθεί η ολοκληρωτική τάξη.

Κι αυτό διότι το άσυλο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τους αγώνες για ελευθερία, ισότητα και αξιοπρέπεια. Αποτελεί την ιδεολογική

σύνδεση μεταξύ γενεών και δεν σταματά να νοηματοδοτεί τα επίδικα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Στέγασε πλήθος ριζοσπαστικών πολιτικών διεργασιών και μετουσίωσε τον πολιτικό λόγο σε πράξη.

Η υπεράσπιση του πανεπιστημιακού ασύλου και του κοινωνικού του χαρακτήρα, ο αγώνας ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, είναι υπόθεση όλων των αγωνιζόμενων.

Καλούμε αύριο Τρίτη 06/09 - 08:00 στην κεντρική πύλη του ΕΚΠΑ (Ούλωφ Πάλμε) για την υπεράσπιση του πανεπιστημιακού ασύλου και του κοινωνικού του χαρακτήρα.

ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Κάλεσμα για τις Φοιτητικές Κινητοποιήσεις

Παρά τις αντιδράσεις και την ως τώρα αντίσταση των φοιτητών, το κράτος φαίνεται να συνεχίζει ακάθεκτο προς την επιβολή των κατασταλτικών του σχεδιασμών. Η στρατοπέδευση κάθε λογής μπάτσου έξω από τα πανεπιστήμια, η καθημερινή προσπάθεια εισόδου της ΟΠΠΙ στα campus, και οι δηλώσεις στελεχών της κυβέρνησης πως δεν πρόκειται να υπάρξει κάποια αλλαγή στα σχέδιά τους, μας δείχνουν κι εμάς πως ο μόνος δρόμος είναι αυτός της σύγκρουσης και της οργάνωσης.

Από την άλλη, η αδράνεια της αριστεράς και το ανοιχτό πλέον σαμποτάρισμα της οργάνωσης των φοιτητών από τη βάση, δείχνει πως, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, η ανάγκη ύπαρξης διακριτής και πολιτικά συγκροτημένης αναρχικής παρουσίας είναι επιτακτική.

Μπροστά στη καταπάτηση του ασύλου, την αστυνόμευση των ζώων μας, αλλά και το σαμποτάρισμα που συντελείται, καλούμε:

Σήμερα, 7/9 στη πύλη του ΕΚΠΑ στην Ούλωφ Πάλμε στις 19:00, για τη περιφρούρηση του ασύλου από τα ένστολα καθάρματα
Αύριο, 8/9, στα Προπύλαια στις 19:00, στο φοιτητικό συλλαλητήριο

ΟΥΤΕ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ - ΟΥΤΕ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ - ΕΣΤΙΣ ΑΓΩΝΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ

Εδώ και παραπάνω από ένα μήνα οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο της Μαλαματίνας στο Καλοχώρι βρίσκονται σε απεργία διαρκείας, διεκδικώντας την ανάκληση των εκδικητικών απολύσεων 15 συναδέλφων τους, την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας καθώς και την αύξηση μισθών οι οποίοι είχαν υποστεί μείωση από την εργοδοσία του εργοστασίου στα πλαίσια της λεγόμενης «εξυγίανσης» της επιχείρησης. Είχαν προηγηθεί κινητοποιήσεις και στάσεις εργασίας από τους εργαζόμενους βάζοντας μπροστά τις συλλογικές τους διεκδικήσεις απέναντι στα αφεντικά της Μαλαματίνας.

Ως απάντηση, η εργοδοσία έβαλε μπροστά έναν απεργοσπαστικό μηχανισμό και μαζί με την υποστήριξη του κράτους, το πρωί της Τετάρτης 31/08 διμοιρίες ΜΑΤ με χημικά και ξύλο επιτέθηκαν στην απεργιακή συγκέντρωση στο εργοστάσιο προκειμένου να εισέλθουν οι απεργοσπαστές. Παρά τις αλληπάλληλες συλλήψεις, διώξεις και δικογραφίες, τους τραυματισμούς απεργών και αλληλεγγύων μέσα σε αυτό το κλίμα εργοδοτικής και κρατικής τρομοκρατίας όλου αυτού του διαστήματος (βλ. επίθεση της αστυνομίας την 17/08 με συλλήψεις), οι απεργοί προκήρυξαν εκ νέου συνέχιση της απεργίας μέχρι τουλάχιστον τις 15 Σεπτέμβρη.

Η στρατοπέδευση διμοιριών με κλούβες να φράζουν τις εισόδους του εργοστασίου επί 24ωρου βάσης, όπως έγινε φανερό ακόμη και στη μαζική συγκέντρωση των απεργών και αλληλεγγύων την Πέμπτη 01/09, η καταστολή των ΜΑΤ και η κατασκευή κατηγορητηρίων καταδεικνύουν ότι τα αφεντικά έχουν στο πλάι τους το κράτος, την κυβέρνηση και την αστυνομία. Η ωμή αυτή πραγματικότητα της εργοδοτικής τρομοκρατίας και της κρατικής καταστολής δεν είναι κάτι άγνωστο στους εργαζόμενους που παράγουν τον πλούτο αυτού του κόσμου, τον οποίο καρπώνονται τα αφεντικά. Ωστόσο, αυτό που επίσης γνωρίζουμε είναι η πραγματική δύναμη των καταπιεσμένων όταν αγωνίζονται συλλογικά και από τα κάτω απέναντι στο σύστημα που παράγει την εκμετάλλευση και την υποδούλωση.

Η επίθεση αυτή της εργοδοσίας και του κράτους στους απεργούς της Μαλαματίνας εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο όξυνσης μιας συνολικότερης επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου στην κοινωνική βάση και στις ζωές μας. Σκοπό έχει το τσάκισμα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και αγώνων που αναπτύσσονται, ώστε να επιβληθεί μία συνθήκη σιωπητηρίου, δηλαδή μιας αένας

και απρόσκοπτης εκμετάλλευσης από τα αφεντικά. Τα εργασιακά δικαιώματα χτυπιούνται συνεχώς, η ίδια η συνδικαλιστική δράση έχει μπει στο στόχαστρο καθώς επίσης και μία σειρά άλλων κατακτήσεων πολιτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, όπως είναι η περιστολή των διαδηλώσεων.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη εντάσσονται μία σειρά αναδιρθρώσεων του κράτους σε ένα ευρύ φάσμα πεδίων (λεπασία της φύσης, εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, εργασιακές κατακτήσεις, δημόσιοι χώροι κ.α.). Κοινή συνισταμένη αποτελεί η αναβάθμιση του ρόλου της αστυνομίας σε όλο το κοινωνικό πεδίο, προκειμένου να επιβληθεί η νέα αυτή «κανονικότητα» την οποία όλες οι κυβερνήσεις εξυπηρέτησαν και εξυπηρετούν, όντας στην ουσία το πολιτικό προσωπικό των αφεντικών, ντόπιων και μη. Ταυτόχρονα, οι διακρατικοί ανταγωνισμοί που παράγει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα έχει οδηγήσει σε επέκταση των πολέμων, της φτώχειας και της εξαθλίωσης των καταπιεσμένων, ενώ για τους πλέον απόκληρους -τους πρόσφυγες & μετανάστες- η θανατοπολιτική έχει εδραιωθεί ως εργαλείο του κράτους.

[Θεσ/νικη] Εκατοντάδες κόσμου πορεύτηκε στο κέντρο της πόλης σε αλληλεγγύη με τους απεργούς της Μαλαματίνας οι οποίοι άνοιξαν την πορεία

Έχει γίνει φανερό, ότι το χρεοκοπημένο οικονομικά, πολιτικά, ηθικά και αξιακά σύστημα εξουσίας δεν έχει πλέον να προσφέρει τίποτα άλλο παρά θάνατο, υποδούλωση και περαιτέρω εκμετάλλευση στους καταπιεσμένους. Απέναντι σε αυτόν τον ζόφο, οφείλουμε να αντιτάξουμε την συλλογικοποίηση και τον οργανωμένο αγώνα. Βασιζόμενοι στις δικές μας δυνάμεις μέσα στον αγώνα, δηλαδή χωρίς θεσμική διαμεσολάβηση η οποία στοχεύει στην άντληση πολιτικού κεφαλαίου για άλλους σκοπούς αλλά και στην εκτόνωση των αγώνων, εξασφαλίζουμε ότι οι αγώνες μας δεν υπονομεύονται και δεν γίνονται αντικείμε-

νο παζαριού. Με οργάνωση στη βάση, από τα κάτω για τους από τα κάτω, πλάι πλάι να υψώσουμε αναχώματα απέναντι στην επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας στις ζωές μας. Με αλληλεγγύη και αποφασιστικότητα να δώσουμε τη μάχη για τη ζωή, να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας! Μόνος αγώνας που χάθηκε, είναι αυτός που δεν δόθηκε.

Ως αναρχικοί και αναρχικές αλλά και ως εργαζόμενοι, φοιτητές, άνεργοι, μαθητές στεκόμαστε στο πλάι των απεργών εργαζομένων της Μαλαματίνας και δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στον διαρκή αγώνα που δίνουν. Ο αγώνας των απεργών της Μαλαματίνας είναι αγώνας όλης της εργατικής τάξης!

Απαιτούμε:

Παύση κάθε δίωξης

Επαναπόρριψη των 15 απολυμένων εργαζομένων της ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑΣ

Υπογραφή νέας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και αυξήσεις στους εργάτες

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑΣ

Η ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΙΑ, Η ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ

ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 6/9 ΣΤΙΣ 18:30 ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ (ΦΙΛΙΠΠΟΥ 43)

ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 18:00 Κατάληψη Mundo Nuevo (Φιλίππου & Σιατίστης)

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης |
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Αλληλεγγύη στους εργαζόμενους της Μαλαματίνας

Εδώ και 1 μήνα περίπου το Σωματείο Εργατοϋπαλλήλων της Μαλαματίνας έχει προχωρήσει σε επαναλαμβανόμενες 24ωρες απεργίες μετά την απόλυση 15 συναδέλφων τους με εντολή της εργοδοσίας. Στις 17/8 το πρωί, το Σωματείο με τη συμμετοχή και άλλων εργατικών Σωματείων και συλλογικοτήτων της πόλης πραγματοποίησαν συγκέντρωση μπροστά στο εργοστάσιο στο Καλοχώρι ζητώντας την ανάκληση των απολύσεων και την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας. Για ακόμη μια φορά αποδείχθηκε ότι τα αφεντικά έχουν στο πλάι τους το κράτος, την κυβέρνηση και την αστυνομία, καθώς πραγματοποιήθηκαν σύλληψεις δύο απεργών – συνδικαλιστών (προέδρου του Σωματείου και προέδρου της Ένωσης εργατοϋπαλλήλων Εμφιαλωμένων Ποτών) οι οποίοι με εντολή εισαγγελέα και μετά τον σχηματισμό δικογραφίας σε βάρος τους για παράνομη βία, αφέθηκαν ελεύθεροι.

Τα τελευταία χρόνια βιώνουμε μια έντονη επίθεση από κράτος και κεφάλαιο στα φτωκά και καταπιεσμένα κοινωνικά στρώματα. Μια επίθεση σε όλες τις πτυχές της ζωής και πολυεπίπεδη που προσπαθεί να στερήσει από τον κόσμο της εργασίας κάθε προοπτική αντίστασης και παράλληλα να ξεριζώσει κάθε εργασιακό δικαίωμα που έχει κερδηθεί τους προηγούμενους δύο αιώνες από το εργατικό κίνημα σε παγκόσμιο επίπεδο. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη η τωρινή ακροδεξιά κυβέρνηση έχει περάσει ένα μπαραζ καταστροφικών νομοσχεδίων (περιστολή των διαδηλώσεων, τον αντιπεριβαλλοντικό νόμο, εκπαιδευτικό νομοσχέδιο για την πανεπιστημιακή αστυνομία) καθώς και το

νέο νομοσχέδιο για τα εργασιακά, το ασφαλιστικό και τη συνδικαλιστική δράση.

Για εμάς μέσα σε αυτή τη συνθήκη είναι σημαντικό να οργανωθούν οι καταπιεσμένοι και οι εργαζόμενοι προκειμένου να αντιμετωπίσουν την επίθεση από κράτος και κεφάλαιο που όλο και εντείνεται. Αυτό θα γίνει μόνο μέσα από την ταξική οργάνωση στη βάση και στους χώρους δουλειάς, την ενίσχυση των δομών αγώνα, την αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια, τη συλλογικοποίηση. Ο αγώνας ενάντια στις απολύσεις, τα νέα αντεργατικά μέτρα, τα εργοδοτικά εγκλήματα και τις δολοφονίες πρέπει να είναι διαρκής κι οργανωμένος συνδεδεμένος με άλλα μέτωπα αγώνα.

Εμείς με τη σειρά μας δηλώνουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στον δίκαιο αγώνα των εργαζομένων στη ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ. Να σταθούμε στο πλάι των απεργών να δυναμώσουμε τον αγώνα τους και να αποδείξουμε ότι με συντονισμένο αγώνα και αποφασιστικότητα οι εργαζόμενοι στη ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ θα νικήσουν. Ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική καταστολή προτάσσουμε την ταξική αλληλεγγύη, υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά μας δικαιώματα, παίρνουμε την ζωή μας στα χέρια μας!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ “ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ”

Επαναπρόσληψη των 15 απολυμένων εργαζομένων της ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑΣ

Υπογραφή νέας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και αυξήσεις στους εργάτες

Ελευθεριακή συνέλευση για την ταξική οργάνωση στην βάση

Αύγουστος 2022

Στηρίζουμε το κάλεσμα του Σωματείου Εργαζομένων στη «Μαλαματίνα». Συγκέντρωση την Τρίτη στις 6/9 στις 18.30 μπροστά στα γραφεία του Σωματείου και της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στα Εμφιαλωμένα Ποτά (ΠΟΕΕΠ), στο κέντρο της Θεσσαλονίκης (Φιλίππου 43).

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΛΙΒΕΡΤΑΤΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/9, 20:30
«Princes888», Συναυλία Δρόμο 38 Δραπετσώ, 2024 187

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9/9, 20:00
Cocktail Bar

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/9, 20:30
«On Triumpha», Συναυλία Γενναίο, 2024 167

Κυριακή 28 Αυγούστου 2022 • 21:00
προβολή στον κίβωτο της Κατάληψης, ΔΚ37

THE FOOL
Ο ΗΛΙΘΙΟΣ (Duralak • 2014)
με Γιώργο Μπίτσιρη | Διάρκεια 116'

Ανοιχτή συνέλευση της Κατάληψης 1ης Αυγούστου 12

Προβλήσεις ταινιών της κατάληψης 1ης Αυγούστου 12

Τρίτη 2022
20:00

THREE BILLBOARDS OUTSIDE EBBING MISSOURI

Μιλάνο Ρουνο

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ - ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Μέσα στο καλοκαίρι, στο λόφο του Στρέφει-σέβαλαν μηχανικοί και εργολάβοι με τη συνοδεία ΜΑΤ ώστε να κηρύξουν την έναρξη των εργασιών ανάπλασης, ενώ λίγες ημέρες μετά ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις τοποθετήθηκαν στην πλατεία Εξαρχείων για να διαφυλάξουν το φρούριο που ανεγέρθηκε προκειμένου να προφυλαχθούν οι εργασίες που αφορούν το μετρό. Τα ΜΑΤ, οι συνεχείς μηχανοκίνητες περιπολίες και η στρατοπέδευση διαφόρων ειδών ένστολων δολοφόνων του κράτους στα Εξάρχεια δεν στοχεύουν παρά στην τρομοκρατία, τη φίμωση, την αναχαίτιση και το τσάκισμα κάθε κατοίκου, θαμώνα και συλλογικών εγχειρημάτων που αναπτύσσουν αντιστάσεις απέναντι στα καταστροφικά σχέδια της Εξουσίας.

Η εκτεταμένη αστυνομική επιχείρηση που εξελίσσεται από τον Αύγουστο στα Εξάρχεια σηματοδοτεί από τη μια τη συνέχιση της κρατικής στρατηγικής που έχει μόνιμα στο στόχαστρο την αγωνιστική γειτονιά των Εξαρχείων και από την άλλη την έναρξη της υλοποίησης, με επιθετικούς και κατασταλτικούς όρους, των αντικοινωνικών σχεδιασμών κράτους και επενδυτών που στοχεύουν στην ιδιοποίηση και τον έλεγχο των δημόσιων χώρων ευρύτερα, καθώς και των χώρων αστικού πρασίνου στην Αθήνα. Από το πάρκο Δρακοπούλου, το πάρκο Κύπρου και Πατισίων, την Ακαδημία Πλάτωνος και τον λόφο του Φιλοπάππου, μέχρι τον λόφο του Στρέφει και την πλατεία Εξαρχείων κ.α.

Κάτω τα χέρια από τον λόφο του Στρέφει και τα Εξάρχεια των κοινωνικών και ταξικών αγώνων.

[Quieta Movere] Εξω το μετρό από τα Εξάρχεια

**ΑΠΟ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΑΠΘ,
ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ:
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ -
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

Δεν περνάει πλέον μέρα που να μη νιώθει κανείς ένα σφίξιμο στο στομάχι. Ο κλοιός του σύγχρονου ολοκληρωτισμού σφίγγει όλο και πιο δυνατά γύρω μας και ο εξουσιαστικός ζόφος βαθαίνει και επελαύνει. Μπάτσοι στρατοπεδεύουν στους χώρους μας, κλούβες παρκάρουν εντός του ασύλου που με αίμα και αγώνες κατακτήθηκε. Ενώ οι θάλασσες πλημμυρίζουν από τουρίστες οι πόλεις και οι πλατείες πλημμυρίζουν από τα ένστολα καθάρματα, ο φυσικός κόσμος καταστρέφεται στο όνομα της ανάπτυξης, οι δημόσιοι χώροι ισοπεδώνονται. Πριν μερικές εβδομάδες κινδυνέψαμε να μετρήσουμε τον πρώτο νεκρό

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

- που στοχεύουν ευρύτερα στο τσάκισμα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων

- που στοχοποιούν, ως κομμάτι της αντιεξεγερτικής πολιτικής του κράτους που εξελίσσεται από το 2009, τη γειτονιά των Εξαρχείων ώστε να σταματήσει να είναι συνυφασμένη με τους αγώνες που έχουν δοθεί και δίνονται απέναντι στον σάπιο κόσμο της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης και να ανασταλεί η ανάπτυξη πολιτικών και κοινωνικών διεργασιών που έρχονται σε αντιπαράθεση με τις κυρίαρχες αξίες και σχέσεις που επιβάλλει η εξουσία

- που εκκενώνουν καταλήψεις, εγκαθιστούν ένα στρατό κατοχής στην περιοχή, ξυλοκοπούν νεολαίους/ες, τρομοκρατούν και παρενοχλούν κατοίκους και θαμώνες

- που καθοδηγούν και εποπτεύουν την ανάπτυξη των ναρκομαφιών που αποτελούν το μακρύ χέρι τους στην περιοχή, επιχειρώντας να συκοφαντήσουν και απονομηματοδοτήσουν το ανοικτό, ελεύθερο και δημόσιο πεδίο που έχει διαμορφωθεί μέσα από τους αγώνες για ελευθερία, ισότητα και αλληλεγγύη

- που στοχεύουν στην πλήρη κοινωνική αποσάθρωση της περιοχής, την αλλοίωση των κινηματικών και αγωνιστικών χαρακτηριστικών των Εξαρχείων, την αποστέρηση της αγωνιστικής ιστορίας τους και τη μετατροπή τους σε ελεγχόμενη ζώνη κερδοφορίας.

έγκλειστο απεργό πείνας με τον σύντροφο Γ. Μιχαηλίδη να μετρά 67 μέρες απεργίας πείνας και αγώνα για ζωή και αξιοπρέπεια ενάντια στην εκδικητική κράτηση του από το κράτος. Ακόμα, χθες 10 Αυγούστου συνεδρίασε το εφετείο για τη συνέχιση ή όχι της προφυλάκισης του Πάνου Καλαϊτζή που με μόνο στοιχείο τις κοινωνικές του σχέσεις κρατείται για περίπου έξι μήνες. Πριν λίγες μέρες τοποθετήθηκαν τα πρώτα τουρνικέ στην πρυτανεία του ΑΠΘ, ενώ τα τελευταία 24ωρα τα ματ στρατοπέδευσαν σε νέο σημείο εντός του campus. Ταυτόχρονα, τις τελευταίες μέρες στα Εξάρχεια, κράτος, δήμος, μπάτσοι και επενδυτές ξεκίνησαν να καταστρέφουν τη μοναδική πλατεία της περιοχής, ορθώνοντας λαμαρίνες και χτυπώντας τους κατοίκους που αντιδρούν.

Όλα τα παραπάνω λοιπόν αποτελούν εκφάνσεις της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης στο σήμερα, προσπάθειες νεοφιλελευθεροποίησης και επέκτασης της βαρβαρότητας σε κάθε πτυχία της κοινωνικής πραγματικότητας. Πάγια τακτική του κρατικού μηχανισμού εξάλλου η χρησιμοποίηση των ημερών του Αυγούστου για την υλοποίηση

Φωτογραφία από το πανό της κατάληψης Λ.Κ. 37 και του στεκιού Αντίπνοια στην πορεία υπεράσπισης των Εξαρχείων στις 9 Σεπτεμβρίου

- που προγραμματίζουν την ανάπλαση του λόφου του Στρέφει, τη δημιουργία μετρό στην πλατεία των Εξαρχείων και τη μετατροπή του Πολυτεχνείου σε μουσείο επιχειρώντας να ιδιοποιηθούν τον δημόσιο χώρο για την εμπορευματοποίησή του και τη μετατροπή του σε ζώνη κερδοφορίας, κάτι που αποτελεί μέρος των ευρύτερων σχεδιασμών ανάπλασης και «εξευγενισμού» του κέντρου της πόλης

.....έχοντας ως παρακαταθήκη τις κινητοποιήσεις του παρελθόντος, διατηρώντας σταθερές θέσεις μάχης απέναντι σε κράτος, κεφάλαιο, κρατική καταστολή, ναρκομαφίες και κοινωνικό κανιβαλισμό

**ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ
ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ,
ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

Συγκέντρωση-πορεία: Παρασκευή 9 Σεπτεμβρίου 2022, 20:00 | Μπενάκη & Καλλιδρομίου

Αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια

των πιο αντικοινωνικών βλέψεών του, αφού την ίδια στιγμή η πλειοψηφία της κοινωνικής βάσης εργάζεται στην μεγαλύτερη γαλέρα της ελληνικής οικονομίας με απάνθρωπες και εντατικές εργασιακές συνθήκες.

Με τον τρόπο αυτόν λοιπόν, κλείνεται η πλατεία των Εξαρχείων με λαμαρίνες και αστυνομικές δυνάμεις έχουν στρατοπεδεύσει από την Τρίτη 9/8 εκεί, παρά την αντίσταση και την αντίθετη θέση των κατοίκων της γειτονιάς των Εξαρχείων. Η ίδια η κατασκευή του σταθμού του Μετρό εξυπηρετεί έναν διπλό ρόλο. Από την μία, επεκτείνει τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων καθώς συμβάλλει στον εξευγενισμό της γειτονιάς και τη μετατροπή της σε ένα εναλλακτικό διασκεδαστήριο. Επίσης από την άλλη, είναι ένα ακόμα βήμα για την αποσώπηση της κινηματικής ιστορίας της γειτονιάς των Εξαρχείων και της καταπάτησης τόσο χωροταξικά, όσο και πολιτικά ενός χώρου κυοφόρησης κινηματικών και εξεγερτικών διαδικασιών ανά τα χρόνια. Μιλάμε λοιπόν, για την προσπάθεια μουσειοποίησης ενός από τους πιο σημαντικούς χώρους μας, έναν χώρο των από τα

ΕΞΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ UNISON ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΚΥΠΡΟΥ & ΠΑΤΗΣΙΩΝ!

Ο δήμος Αθηναίων και η εταιρεία UNISON προχωρούν άμεσα στην υλοποίηση των σχεδίων ανάπλασης του πάρκου Κύπρου και Πατησίων. Στις 13/9, από τις 7 π.μ., δεκάδες αγωνιζόμενοι κάτοικοι της γειτονιάς και αλληλέγγυοι/ες συγκεντρωθήκαμε στο πάρκο προκειμένου να αποτρέψουμε την έναρξη των εργασιών ανάπλασης. Περίπου μια ώρα μετά την έναρξη της προγραμματισμένης συγκέντρωσης, συνεργείο της εταιρείας και εκπρόσωποι του Δήμου επανήλθαν για δεύτερη συνεχόμενη ημέρα στο πάρκο. Έπειτα από την αδιάρρακτη στάση των εκπροσώπων του δήμου προκειμένου να ξεκινήσουν τα πολυδάπανα έργα βιτρίνας προς όφελος της εταιρείας απέναντι στις διαμαρτυρίες των αγωνιζόμενων κατοίκων που επί δεκαετία χρόνια αγωνίστηκαν για την αναδημιουργία και την επιβίωσή του, αποχώρησαν. Όπως ενημερωθήκαμε, αύριο 14/9 τα συνεργεία της εταιρείας σχεδιάζουν να επανέλθουν στο πάρκο με τη συνοδεία αστυνομικών δυνάμεων. Η ανάπλαση του πάρκου Κύπρου και Πατησίων, η οποία είχε προαναγγελθεί από τα μέσα Μάη, με την ανάρτηση του τοπογραφικού σχεδίου στην είσοδο του πάρκου, δεν προβλέπει την ουσιαστική ενίσχυση του πρασίνου αλλά την επίστροψη μεγάλου μέρους της επιφάνειάς του με ανενεργά υλικά, ακόμα και την αφαίρεση δέντρων.

Το σχέδιο ανάπλασης του πάρκου της Κύπρου αποτελεί μέρος του συνολικότερου σχεδίου παράδοσης κάθε σπιθαμής δημόσιου πράσινου στο κέντρο της Αθήνας σε ιδιωτικές εταιρείες. Οι δημοτικές αρχές, αφού πρώτα δρομολόγησαν την απαξίωση και εγκατάλειψη των ελάχιστων χώρων πρασίνου στο κέντρο της Αθήνας, μέσω

της υποστελέκωσης και διάλυσης της υπηρεσίας πρασίνου, χρησιμοποιεί τώρα ως δικαιολογητική βάση την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει για να τους εκχωρήσει σε μεγαλοεργολάβους και ιδιώτες. Μεταξύ τους και η εταιρεία UNISON FACILITIES SERVICES, στην οποία έχει παραχωρηθεί μέσω μιας σκανδαλώδους σύμβασης ύψους 35 εκατομμυρίων ευρώ, η διαχείριση και ανάπλαση των πάρκων Κύπρου, Δρακόπουλου κ.α. Από τα Εξάρχεια, όπου έχει εγκατασταθεί εργοστάσιο της εταιρείας ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ για την κατασκευή σταθμού μετρό στην πλατεία υπό την φύλαξη ενός αστυνομικού στράτου και παράλληλα δρομολογείται η παράδοση και ιδιωτικοποίηση του λόφου Στρέφη, το πάρκο της Κύπρου και το πάρκο Δρακόπουλου έως τον λόφο Φιλοπάππου και την Ακαδημία Πλάτωνος, ο σκοπός τους δεν είναι άλλος παρά η εμπορευματοποίηση και η ιδιωτικοποίηση, η τιμεντοποίηση και η εν γένει αλλαγή χρήσης του δημόσιου χώρου με τον αποκλεισμό της κοινωνικής βάσης, την αποστείρωση και την καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων.

Απέναντι στα σχέδια ανάπλασης των δημοτικών αρχών και των ιδιωτικών συμφερόντων που προσχηματικά επικαλούνται στην αναβίωση και την εξυγίανση του πάρκου, το Πάρκο Κύπρου και Πατησίων είναι ήδη εδώ. Δημιουργήθηκε από το μηδέν από κατοίκους και αλληλέγγυους έπειτα από την καταστροφή του από το Δήμο Αθηναίων στις 26 Γενάρη του 2009, με σκοπό την μετατροπή του σε πάρκινγκ. Τα χαράματα της ημέρας εκείνης, με εντολή της δημοτικής αρχής και του τότε δημάρχου Νικήτα Κακλαμάνη, μηχανήματα και συνεργεία του Δήμου, συνοδευόμενα από μπάτσους, εισέβαλλαν στο πάρκο, ξερίζωσαν τα 55 δέντρα του, κατέστρεψαν την παιδική χαρά, τα παγκάκια και το δίκτυο υδροδότησής του. Είναι εδώ χάρη στους κατοίκους της περιοχής και αλληλέγγυους που το υπερασπίστηκαν ενάντια στην καταστροφή του, το ξαναδημιούργησαν φυτεύοντας δεκάδες νέα δέντρα, ανακατασκευάζοντας την παιδική χαρά και τοποθετώντας παγκάκια. Είναι εδώ χάρη στα 13 χρόνια αδιάλειπτου αυτοοργανωμένου αγώνα

Από την πορεία πραγματοποιήθηκε από το δημαρχείο μέχρι τους δρόμους και την πλατεία Εξαρχείων για την υπεράσπιση όλων των δημόσιων πράσινων χώρων απέναντι στην επιχειρούμενη ανάπλαση και εμπορευματοποίησή τους

ενάντια στην απαξίωση, την εγκατάλειψη και τις μεθοδεύσεις για την καταστροφή του, με τη διακοπή της υδροδότησης επί 2,5 χρόνια από το δήμαρχο Καμίνη.

Το πάρκο Κύπρου και Πατησίων είναι και θα παραμείνει ένας δημόσιος χώρος πρασίνου, ανοιχτός σε όλους και όλες, σε εκείνους και εκείνες που το δημιούργησαν, που κατασκεύασαν και συντηρούν την παιδική του χαρά, που το φροντίζουν, σε εκείνους που το επισκέπτονται, σε όλο τον λαό. Από πλευράς μας, συνεχίζουμε να υπερασπιζόμαστε το πάρκο, απέναντι στα σχέδια μετατροπής του σε τσιφλίκι κάθε λογής κερδοσκόπου. Από το πάρκο της Κύπρου και το πάρκο Δρακόπουλου έως το λόφο του Στρέφη, την πλατεία Εξαρχείων και την Ακαδημία Πλάτωνος, στεκόμαστε απέναντι στους αντικοινωνικούς σχεδιασμούς δήμου και εταιρειών, απέναντι στις λογικές του κέρδους, της λεηλασίας, των αποκλεισμών και της καταστολής. Με όπλο μας την αλληλεγγύη, συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για ελεύθερους δημόσιους πράσινους χώρους ανοιχτούς σε όλους/όλες, ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα για ζωή και αξιοπρέπεια.

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων

κάτω.

Όπως βρισκόμαστε σε δύσκολους καιρούς, κινηματικής οπισθοχώρησης και ήττας σε αρκετές σημαντικές μάχες. Ξεκάθαρο είναι πλέον, πως είναι άμεση προεκλογική ανάγκη της Νέας Δημοκρατίας η μετατόπιση της επικαιρότητας από: τη μαζική καταστροφή δασών λόγω της έλλειψης σχεδίου και ανθρωπίνου δυναμικού, το για κάποιους σκάνδαλο παρακολούθησων πολιτικών αρχηγών (πραγματικά για εμάς οι παρακολούθησεις και κυρίως όλοι πολιτικών αρχηγών αλλά του κόσμου του αγώνα είναι κάτι

δεδομένο) και πολλές άλλες της αποτυχίες, στην εφαρμογή και ένταση κατασταλτικών μέτρων με το προσωπείο της προόδου. Συνεπώς είναι άμεση ανάγκη η ανασυγκρότηση του ανταγωνιστικού κινήματος, η οργάνωση σε όλα τα κοινωνικά πεδία: στους χώρους εργασίας, στα σχολεία, στις σχολές. Αναγκαία είναι και η δημιουργία πολιτικών πρωτοβουλιών και η ενδυνάμωση των ήδη υπαρχόντων δομών, με στόχο τη συντονισμένη δράση και τη δημιουργία απαντήσεων σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Οργάνωση και αγώνας για την υπεράσπιση του δημόσιου χώρου, του

ασύλου, της δημόσιας παιδείας, των κεκτημένων αγώνα.

Πορείες - Καταλήψεις - Συγκρούσεις μαζικές, έξω οι μπάτσοι από τις σχολές!

Τα Εξάρχεια έχουν ιστορία, μπάτσοι και μετρό έξω από την πλατεία!

Άμεση αποφυλάκιση του Πάνου Καλαϊτζή!
Άμεση αποφυλάκιση του αναρχικού Γιάννη Μιχαηλίδη!

Οργάνωση και αγώνας για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση!

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ

στις όχθες του Αχελώου, 11-14 Αυγούστου

Απόσπασμα από το πολιτικό κάλεσμα της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα στις κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν φέτος το καλοκαίρι, με κατασκίνωση και συνελύσεις στις όχθες του Αχελώου, πολιτικές εκδηλώσεις, προβολές, παιδικές δραστηριότητες στην πλατεία της Μεσοχώρας και πορεία στη στέψη του φράγματος.

επιταγές της.

Στηρίζουμε τις τοπικές πρωτοβουλίες αντίστασης οι οποίες είναι ουσιαστικές για τη δυναμική και την εξέλιξη του αγώνα, και απευθυνόμαστε ευρύτερα σε όλο τον κόσμο του κοινωνικών-ταξικών αγώνων πιστεύοντας ότι ο αγώνας ενάντια στο mega-project των φραγμάτων και την εκτροπή του Αχελώου δεν αφορά ένα τοπικό κοινωνικό/περιβαλλοντικό ζήτημα, αλλά ένα κεντρικό πολιτικό ζήτημα, την υπεράσπιση της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο.

Αντιλαμβανόμενοι τον ποταμό Αχελώο ως μέρος του φυσικού κόσμου που λεηλατείται και καταστρέφεται ανελέητα, κοινή πεποίθηση όλων βρεθήκαμε από το 2007 στη Μεσοχώρα ήταν να παρέμβουμε εκεί ακριβώς όπου εξελίσσονται οι καταστροφικές δραστηριότητες για να συμβάλουμε στην αφύπνιση συνειδητήσεων και στην αναζωπύρωση του αγώνα τόσο ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού, όπως επίσης τις αμμοληψίες και την αποψίλωση των παρόχθιων δασών, όσο και ενάντια στην συνολικότερη επίθεση που υφίσταται ο φυσικός κόσμος. Αντίθετα με λογικές που θέλουν τον αγώνα είτε να αυτοπεριορίζεται τοπικά και σε ορισμένα μόνο σημεία της περιβαλλοντικής και κοινωνικής καταστροφής χάνοντας τη συνολικότερη εικόνα, είτε να μένει μακριά από τους τόπους που επιχειρείται η καταστροφή τους και εντέλει ο αγώνας να αδρανοποιείται.

Πολλοί αγωνιζόμενοι κάτοικοι της Μεσοχώρας από τη δεκαετία του 1980 μέχρι και σήμερα διάλεξαν τον αξιοπρεπή δρόμο της αντίστασης και είναι στο χέρι τους να τον συνεχίσουν και σήμερα, απέναντι στις τοπικές εξουσίες που επιβουλεύονται το χωριό, τα συμφέροντα που παίζονται στις πλάτες τους για χάρη του κράτους, της ΔΕΗ, των κατασκευαστικών εταιρειών και των μελλοντικών αγοραστών του φράγματος, αλλά και πέρα από θεσμικές, κομματικές και παραγοντιστικές λογικές που καλλιεργούν αυταπάτες.

Από τη μεριά μας, μη εμπιστευόμενοι τους θεσμούς που αργά ή γρήγορα ευθυγραμμίζονται τελικά

14 Αυγούστου, διαδήλωση στο φράγμα της Μεσοχώρας

14 Αυγούστου, διαδήλωση στο φράγμα της Μεσοχώρας

(...) Από τη πλευρά μας, ως Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα, μη προσδοκώντας τίποτα ουσιαστικό και λυσιτελές από τους θεσμούς και τους διαμεσολαβητές τους -και έχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι η λογική της ανάθεσης και η εμπιστοσύνη στη πολιτική διαμεσολάβηση οδηγούν στον παροπλισμό, την απογοήτευση και την ήττα- εξακολουθούμε σταθερά να οργανώνουμε από τα κάτω τις αντιστάσεις μας και να υψώνουμε κάθε δυνατό ανάχωμα στην επέλαση κράτους και κεφαλαίου, με σκοπό να πυκνώσουν οι δεσμοί αλληλεγγύης και συντροφικότητας των αγωνιζόμενων ανθρώπων και να συντεθούν οι αρχές και οι θέσεις τους στην κατεύθυνση μιάς συνολικότερης επιλογής ρήξης με την εξουσία και τις αντικοινωνικές

με τους σχεδιασμούς του κράτους και του κεφαλαίου, εμπιστευόμενοι μόνο τα κινήματα των αγωνιζόμενων ανθρώπων κι επιζητώντας τη ριζοσπαστικοποίηση, τη γενίκευση και το συντονισμό των κοινωνικών αντιστάσεων από τα κάτω, στεκόμαστε αλληλέγγυοι πλάι σε όλους όσοι/ες αγωνίζονται συλλογικά, με σθένος και αξιοπρέπεια ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης.

Και θεωρούμε την αυτοργανωμένη κι ακηδεμόνευτη αγωνιστική παρουσία της ΑΣΑ στον τόπο όπου διαπράττει το έγκλημα των φαραωνικών φραγμάτων πάνω στον Αχελώο και μεθοδεύεται η εκτροπή του, απαραίτητη και χρήσιμη για την αφύπνιση συνειδητήσεων και την ανάπτυξη τόσο του αγώνα για την προάσπιση του ποταμού και των τοπικών κοινωνιών, όσο και για την προάσπιση του φυσικού κόσμου και της κοινωνίας συνολικότερα.

Να προσθέσουμε τέλος, ότι οι μεγάλες πυρκαγιές που κατακαίουν και φέτος όπως κάθε χρόνο όλη τη χώρα, καθώς επίσης η εγκληματική κρατική διαχείριση αυτών των πυρκαγιών, με αποτέλεσμα την καταστροφή απέραντων δασικών εκτασεων και οικοσυστημάτων καθώς επίσης την απελπισία και τον ξεριζωμό των πυρόπληκτων πληθυσμών, αναδεικνύουν με πλέον δραματικό τρόπο την αναγκαιότητα και την επιτακτικότητα της αυτοργανωμένης κι αλληλέγγυας συμμετοχικής όλων μας στον αγώνα για την γη και την ελευθερία ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης.

Από τον Αχελώο, τα Άγραφα και τις Σκουριές στη Χαλκιδική, μέχρι την Εύβοια, την Κρήτη, το Ιόνιο, το Βόλο και το Πήλιο και όπου αλλού εκδηλώνεται η κρατική-καπιταλιστική επιθετικότητα... ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ!

13 Αυγούστου, πλατεία Μεσοχώρας, Παιχνίδια για μικρούς και μεγάλους,

Το Δίημερο Οδοιπορικό Αντίστασης στην Πάρνηθα, που πραγματοποιείται κάτω απ' όλες τις συνθήκες κάθε χρόνο, από το 2007 που κάπκε το βουνό και φέτος ήταν προγραμματισμένο για τις 16-17 Ιουλίου, ακυρώθηκε εκ των πραγμάτων για πρώτη φορά εδώ 15 χρόνια, εξαιτίας της απαγόρευσης εισόδου στο Δρυμό, του μπλοκαρίσματος του δρόμου από την αστυνομία και την απειλή προστίμων. Η απαγόρευση αυτή προκύπτει από την γενική εφαρμογή σε όλη τη χώρα (δρυμούς, προστατευόμενες περιοχές NATOURA, πάρκα, άλση κλπ.) σχετικού νόμου που ψηφίστηκε τον Απρίλιο του 2022 στο όνομα της πυροπροστασίας. Πρόκειται για την προέκταση της κρατικής διαχείρισης τύπου "Εκκενώστε", με το προληπτικό άδειασμα από ανθρώπους των δασικών οικοσυστημάτων. Τα ίδια στιγμή βέβαια τα φυσικά οικοσυστήματα λεηλατούνται, επιβαρύνονται πολλαπλά και καταστρέφονται εν τέλει από το ίδιο το κράτος και την παραχώρησή τους σε ιδιωτικά συμφέροντα στο όνομα της ανάπτυξης.

Η συνέλευση της **Πρωτοβουλίας Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία** αποφάσισε τη μετάθεση του Δίημερου για πιο πρόσφορες ημερομηνίες τον Σεπτέμβρη. Επιπλέον επειδή εδώ και 15 χρόνια δεν αποδέχεται ως μέτρο προστασίας στα βουνά και τα δάση τις απαγορεύσεις διανυκτέρευσης (λαμβάνομένων πάντα όλων των άλλων μέτρων

στην κορυφή του Άρματος στην Πάρνηθα.

προστασίας για την κλωρίδα και την άγρια πανίδα απέναντι στη φωτιά, τα σκουπίδια κλπ) πόσο μάλλον την απαγόρευση πρόσβασης και παρουσίας σε αυτά, αποφάσισε όσα μέλη της το επιθυμούν να σπεύσουν στην Πάρνηθα, την Κυριακή 17 Ιούλη, κι αφού δεν είναι εφικτή η πραγματοποίηση των διήμερων εκδηλώσεών της στο βουνό, να σπάσουν την απαγόρευση και να κινηθούν όπου θέλουν σε αυτό, μέσα από τα μονοπάτια του. Και αυτό προτείνει απέναντι σε κάθε σχετική απαγόρευση πρόσβασης στα βουνά σε όλους όσοι υπερασπίζονται τη γη και την ελευθερία, ενάντια την λεηλασία και την καταστροφή που επιφέρουν στη φύση το κράτος και το κεφάλαιο.

Ενάντια στις επαναπροωθήσεις, τους φράχτες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τις εκδιώξεις και τις δολοφονίες ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΙΑ

Το ελληνικό κράτος, ως συνοριοφύλακας της Ευρώπης-Φρούριο, διαχρονικά ακολουθεί και εκφράζει με τον πιο εμφαντικό τρόπο την αντιμεταναστευτική πολιτική που αντιπροσωπεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε παγκόσμιο επίπεδο, τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά επιχειρούν μία, άνευ όρων, επίθεση εναντίον των λαών της καπιταλιστικής περιφέρειας μέσα από πολέμους, στρατιωτικές επιχειρήσεις, ανατροπή καθεστώτων και την επιβολή νέων με στόχο τον έλεγχο ολόκληρων περιοχών, των πλουτοπαραγωγικών πηγών και την εκμετάλλευση ολόκληρων πληθυσμών, καταδικάζοντας εκατομμύρια ανθρώπους στην εξαθλίωση, τη φτώχεια, τις αρρώστιες και τον ξεριζωμό. Την ίδια στιγμή το ελληνικό κράτος, από τον φράχτη του Έβρου και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, μέχρι τα ναυάγια στο Αιγαίο και τις παράνομες επαναπροωθήσεις διευρύνει την δολοφονική στρατηγική του.

Τον τελευταίο χρόνο, η άνοδος των εξαναγκαστικών επιστροφών με τη χρήση βίας σηματοδοτεί την συνέχιση της απάνθρωπης, εξευτελιστικής και ταπεινωτικής μεταχείρισης των προσφύγων και μεταναστών, με κλοπές προσωπικών αντικειμένων, ξεγυμνώματα, ξυλοδαρμούς ως και απαγωγές σε παράνομα κέντρα κράτησης μέχρι την επίσης παράνομη επαναπροώθησή τους. Το ελληνικό καθεστώς με τη συνδρομή του δολοφονικού μηχανισμού της Frontex επιχειρεί την παρεμπόδιση και βύθιση βαρκών και πλοίων που μεταφέρουν πρόσφυγες και ευθύνεται για το θάνατο εκατοντάδων μεταναστών και αγνοούμενων στα νερά του Αιγαίου, μεταξύ των οποίων παιδιά και βρέφη. Με πιο πρόσφατα τα **ναυάγια στη Ρόδο όπου αγνοούνται 50 άνθρωποι, στη Χίο στις ακτές της οποίας ξεβράστηκαν 3 νεκροί πρόσφυγες και στα Κύθηρα όπου 180 περίπου μετανάστες επί σειρά ημερών δεν έλαβαν ούτε τα στοιχειώδη αγαθά για την επιβίωσή τους παρά μόνο όσα συγκεντρώθηκαν από αλληλέγγυο κόσμο που βρισκόταν στο νησί. Ενώ στις 6/9 έγινε γνωστός ο θάνατος ενός 4χρονου κοριτσιού από αστία και αφυδάτωση σε βάρκα με 61 πρόσφυγες στα νότια της Κρήτης, η οποία επί μέρες εξέπεμπε sos, χωρίς καμία ανταπόκριση από το ελληνικό κράτος.**

Όπως ακριβώς στα υδάτινα σύνορα έτσι ακριβώς η ίδια θανατοπολιτική εφαρμόζεται και στο χερσαίο βόρειο σύνορο του Έβρου όπου ελληνικό και τούρκικο κράτος εργαλαιοποιούν ανθρώπινες ψυχές για τα δικά τους πολιτικά και γεωστρατηγικά συμφέροντα. Το τελευταίο περιστατικό αφορά ομάδα 40 περίπου μεταναστών που επιχειρήσαν να περάσουν τον ποταμό του Έβρου και συνάντησαν τους δολοφόνους της ελληνικής συνοριοφυλακής, οι οποίοι τους έστειλαν πίσω και τους παράτησαν σε μία νησίδα του ποταμού, με τραγικό αποτέλεσμα το θάνατο ενός 5χρονου κοριτσιού από τσίμπημα σκορπιού.

Ποστέρ για την ημερίδα της 5ης Σεπτεμβρίου

Παράλληλα, στο εσωτερικό της χώρας επιχειρείται η διαρκής και με σκληρότερους όρους απομόνωση των προσφύγων και μεταναστών από τον κοινωνικό ιστό και ο εγκλεισμός τους σε δομές και στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου χιλιά-

δες άνθρωποι προσπαθούν να επιβιώσουν στοιβαγμένοι κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης, χωρίς τροφή, περίθαλψη και στέγη. Από τις 18 Αυγούστου η ελληνική αστυνομία σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων και το υπουργείο μεταναστευτικής πολιτικής ξεκίνησαν μια σειρά από βίαιες εκδιώξεις μεταναστών στο στρατόπεδο του Ελαιώνα με σκοπό το οριστικό κλείσιμο του camp. Τα ξημερώματα της Τετάρτης 31 Αυγούστου ο 52χρονος Wares Ali, μετανάστης από το Πακιστάν και πατέρας 3 παιδιών, χάνει τη ζωή του από καρδιακή προσβολή περιμένοντας για ώρες το ασθενοφόρο. Όπως καταγγέλλουν και οι ίδιοι οι πρόσφυγες και μετανάστες αυτό δεν είναι το πρώτο περιστατικό, καθώς έχουν προηγηθεί άλλα δύο παρόμοια, όπου μετανάστες έχασαν τη ζωή τους επειδή δεν τους παρέλαβε ποτέ ασθενοφόρο. Η κατάσταση αυτή τη στιγμή στον Ελαιώνα είναι τραγική, με εκατοντάδες πρόσφυγες και μετανάστες ανάμεσα στους οποίους βρέφη και παιδιά να μην έχουν πρόσβαση σε βασικά αγαθά λόγω της παύσης των χρηματοδοτήσεων και της εξα-

φάνισης των ΜΚΟ που δραστηριοποιούνταν εντός του camp. Η εδραίωση της φυσικής και ηθικής εξόντωσης των προσφύγων και μεταναστών που αναζητούν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, είναι απόρροια της ευρωπαϊκής ολοκληρωτικής πολιτικής και αποτυπώνει τη δολοφονική στρατηγική των κρατών απέναντι στους αδύναμους και τους κατατρεγμένους. Από την πλευρά μας ως αναρχικές/οί, ως κομμάτι των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων αντιστεκόμαστε στη ρατσιστική και εγκληματική πολιτική του κράτους απέναντι στους πρόσφυγες και μετανάστες. Να διεκδικήσουμε νότιοι και μετανάστες την ελεύθερη πρόσβαση όλων μας στα κοινωνικά αγαθά (υγεία, παιδεία, τροφή, στέγη) και να οξύνουμε τον αγώνα για έναν κόσμο χωρίς κράτη, σύνορα και εκμετάλλευση.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ: Πέμπτη 8 Σεπτέμβρη, camp Ελαιώνα (Αγίου Πολυκάρπου 85), 18.00

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

[Αθήνα] διαδήλωση αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, η οποία ξεκίνησε από το camp του Ελαιώνα και κινήθηκε στην Ιερά οδό και τους γύρω δρόμους

ΟΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ - ΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΒΙΑΣΤΕΣ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΜΑΦΙΕΣ

Την Πέμπτη 14/7 στη οδό Ψελλού, κάτω από τον λόφο του Στρέφη στα Εξάρχεια, γυναίκα δέχεται επίθεση από δύο άντρες που τη ληστεύουν, τη ξυλοκοπούν άγρια και στη συνέχεια επιχειρούν να τη βιάσουν, κάτι που ευτυχώς αποτράπηκε και με τη βοήθεια των κατοίκων της γειτονιάς που άκουσαν τις φωνές της. Ο ένας εκ των δύο δραστών αναγνωρίστηκε από τη γυναίκα και πιάστηκε με τη βοήθεια περαστικού και ο δεύτερος διέφυγε προς τον λόφο του Στρέφη, με χαρακτηριστική την αδιαφορία της αστυνομίας να τον αναζητήσει. Στο Α.Τ. Εξαρχείων η γυναίκα,

που προχωράει για να καταγγείλει τη ληστεία, τον ξυλοδαρμό και την απόπειρα βιασμού που είχε υποστεί, δέχεται την απασία και τις προσβολές από την αστυνομία, ενώ το μαρτύριό της συνεχίζεται στο νοσοκομείο του Ευαγγελισμού όπου αναγκάζεται να παραμείνει για ώρες αναμένοντας να έρθει ιατροδικαστής να την εξετάσει.

Δεν έχουμε καμία αυταπάτη για τον ρόλο των θεσμών και της αστυνομίας. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που θύματα βιασμών, κακοποιήσεων, trafficking αντιμετωπίζονται με εξευτελιστικό τρόπο, με κλεισασμούς και εκφοβισμούς προκειμένου να παραιτηθούν των καταγγελιών- πρακτική που συνιστά σαφή συγκάλυψη και ξέπλυμα των βιαστών και βασανιστών. Πώς θα μπορούσαν άλλωστε οι ίδιοι οι θεσμοί και οι μηχανισμοί του κράτους που καλλιεργούν και επιβάλλουν την έμφυλη βία, γαλουκώντας και σπλιζώντας τους δράστες και σπιδούντας έπειτα να τους καλύψουν και να τους δικαιολογήσουν να στοχεύουν- όσο και αν αναπτύσσουν μια υποκριτική ρητορική ως προς αυτό- όντως στην εξάλειψή της;

Το πρόβλημα είναι ένα και είναι ένα ολόκληρο σύστημα που έχει όνομα και λέγεται κράτος, κεφάλαιο και πατριαρχία. Ένα σύστημα που προωθεί τον κοινωνικό κανιβαλισμό (που σε ό,τι αφορά ειδικότερα την έμφυλη βία, αυτή έχει απογειωθεί σε συνθήκες κρίσης του συστήματος και αυτό φαίνεται από τα δεκάδες περιστατικά κακοποίησης, ομηρίας, ξυλοδαρμών, σεξουαλικών παρενοχλήσεων, βιασμών και γυναικοκτονιών που καταγράφονται σε σχεδόν καθημερινή βάση), την πατριαρχική και εν γένει την εξουσιαστική βία, προστατεύοντας τους ισχυρούς και τα εγκλήματά τους (με πιο πρόσφατες περιπτώσεις την αποφυλάκιση του παιδοβιαστή Λιγνάδη, του βιαστή Φιλippiδη, του δολοφόνου του Ζακ, Χορταριά και την αθώωση των μπάτσων δολοφόνων του, την αποφυλάκιση του μπάτσου Κορκονέα και το απαλλακτικό βούλευμα των βιαστών της Γεωργίας στη Θεσ/νίκη, αδερφών Λεβέντη-γόνων μεγαλοεπιχειρηματιών) τρομοκρατώντας και ρίχνοντας στην πυρά όσες και όσους τολμούν να αντισταθούν.

Το ζήτημα της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της εγγενούς σχέσης της με τον κοινωνικό κανιβαλισμό και την έμφυλη βία τίθεται με ολοένα πιο οξυμμένο τρόπο -μεταξύ άλλων- στη γειτονιά των Εξαρχείων. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο. Τα Εξάρχεια βρίσκονται εδώ και δε-

καετίες στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής αποτελώντας έναν χώρο που είναι ιστορικά, από τον καιρό της μεταπολίτευσης, συνδεδεμένος με το αναρχικό και αντιεξουσιαστικό κίνημα και ένα πεδίο που αναπτύσσονται έντονες κοινωνικές και πολιτικές διεργασίες αμφισβήτησης και αντίστασης.

Από την προηγούμενη αριστερή πολιτική διαχείριση- που ανέπτυξε μία κατασταλτική στρατηγική η οποία συνίστατο κατά βάση στην απόπειρα εμπέδωσης του δόγματος ότι δεν μπορεί να υπάρχει κοινωνία χωρίς κράτος, έτσι όπου το τελευταίο αποσύρεται δεν μπορεί παρά να επικρατεί ο νόμος των ναρκομαφιών και μαζί με αυτόν η απογείωση της έμφυλης βίας και του κοινωνικού κανιβαλισμού -πήρε τη σκυτάλη η σημερινή ακροδεξιά διακυβέρνηση που ήρθε να ανταποκριθεί και αυτή πλήρως στις επιταγές του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και της αντιεξέγερσης. Το εργαλείο της αφομοίωσης, που έδωσε ένα συντριπτικό αφοπλιστικό κύπημα στα κινήματα, αντικαταστάθηκε από αυτό της ωμής καταστολής. Οι εκκενώσεις καταλήψεων, οι ξυλοδαρμοί και τα ξεγυμνώματα διαδηλωτών/τριών, οι σεξιστικές επιθέσεις και απειλές σε αγωνιστές και αγωνίστριες, οι παρενοχλήσεις σε κατοίκους, περαστικούς και θαμώνες από τις αστυνομικές δυνάμεις που εγκαταστάθηκαν μόλις σε ολόκληρη τη γειτονιά έγιναν μία καθημερινότητα. Ενώ μετά την αστυνομική εισβολή και κατοχή της γειτονιάς ξεδιπλώθηκαν και οι ευρύτεροι σχεδιασμοί ανάπλασης κι «εξευγενισμού» της (με την προγραμματιζόμενη ανάπλαση του λόφου του Στρέφη, τη μετατροπή της πλατείας Εξαρχείων σε σταθμό του μετρό και τη μουσειοποίηση του Πολυτεχνείου), εντάσσοντάς την στο ευρύτερο σχέδιο ανάπλασης και ελέγχου του κέντρου της πόλης {...}, ως έναν ακόμα τρόπο να υπηρετήσουν {...} τον στρατηγικό στόχο του κράτους που δεν ήταν και δεν είναι άλλος από την πλήρη κοινωνική αποσάθρωση της περιοχής, την αλλοίωση των κινηματικών και αγωνιστικών χαρακτηριστικών των Εξαρχείων, την αποστέφρηση της αγωνιστικής ιστορίας τους και τη μετατροπή τους σε ελεγχόμενη ζώνη κερδοφορίας.

{αποσπάσματα από την «Ανακοίνωση Θ' κάλεσμα ενάντια στην ανάπλαση των Εξαρχείων» της Ανοικτής συνέλευσης αλληλεγγύης στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37}

Φυσικά οι ναρκομαφίες, οι συμμορίες που λυμάνονται τα Εξάρχεια και τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού- που επιχειρήθηκε με τόνους μιντιακής προπαγάνδας να ταυτιστούν με τους αγώνες και την γειτονιά των Εξαρχείων προκειμένου να αντληθεί η κοινωνική νομιμοποίηση για την αστυνομική εισβολή την περιοχή -συνεχίζουν να υπάρχουν και να αναπτύσσονται υπό το άγρυπνο βλέμμα και την εκούσια αδιαφορία των δυνάμεων καταστολής. Ειδικότερα, την ίδια ημέρα που η γυναίκα δεχόταν επίθεση στην οδό Ψελλού, από χωρίς στα Εξάρχεια -πέρα από τον μόνιμο τοποθετημένο αστυνομικό στρατό κατοχής σε διάφορες γωνίες και σημεία των Εξαρχ-

Την Παρασκευή 22/7, μιάμιση ώρα πριν την καλεσμένη συγκέντρωση ενάντια στην απόπειρα βιασμού στα Εξάρχεια, ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις όλων των ειδών (ΜΑΤ, ΔΡΑΣΗ, ΟΠΚΕ και εντέλει και ΕΚΑΜ) στρατοπεδεύουν περιμετρικά της πλατείας και στα γύρω στενά. Είναι οι ημέρες απεργίας πείνας του αναρχικού Γ.Μιχαηλίδη και η καταστολή ολοένα και κορυφώνεται. Συντρόφισσες και αλληλέγγυοι συγκεντρωνόμαστε στην πλατεία. Διαβάζονται ανακοινώσεις στη μικροφωνική, φωνάζονται συνθήματα, μοιράζονται κείμενα.

Οι διαδηλώτριες/ές κατεβαίνουν στο δρόμο. Μπροστά τους στήνεται αστυνομικός φραγμός με ΜΑΤ και αύρες, εμποδίζοντας την πορεία να προχωρήσει. Τα ΜΑΤ επιτίθενται στο σώμα της διαδήλωσης χτυπώντας με γκλομπ, πετώντας δακρυγόνα και κρότου λάμψης. Η πορεία ανασυντάσσεται με τα πανό απέναντι στα ΜΑΤ και την αύρα. Ακολουθεί νέα άγρια επίθεση της αστυνομίας, ο κόσμος που προσπαθεί να διαφύγει, διαδηλωτές, περίοικοι και περαστικοί, δέχονται χτυπήματα από ΜΑΤ που έχουν αποκλείσει όλα τα στενά περιμετρικά της πλατείας.

χείων και τις καθημερινές και ακατάπαυστες περιπολίες των μηχανοκίνητων κατασταλτικών ομάδων στο Λόφο του Στρέφη, στην πλατεία και στα γύρω στενά – πολυάριθμα σώματα ασφαλείας ήταν εκτεταμένα σε ολόκληρη τη γειτονιά προσανατολισμένα στην επίτευξη, τον έλεγχο και την ενδεχόμενη καταστολή των χιλιάδων ανθρώπων που συγκεντρώνονταν και διαδήλωναν στο κέντρο της Αθήνας σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αναρχικό Γ. Μιχαηλίδη που βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 23/5 διεκδικώντας την αποφυλάκισή του. Αυτό δεν είναι παρά ένα μόνο επεισόδιο από τα πολλά μέσα από το οποίο αποκαλύπτεται για άλλη μία φορά πως το κράτος και τα ένστολα καθάρματα του στοχεύουν αποκλειστικά στην τρομοκράτηση των αγωνιζόμενων, την εξουδετέρωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και στην επικράτηση όρων φόβου, σιωπής και υποταγής της κοινωνίας.

Εμείς, ως αγωνίστριες, ως αναρχικές και ως γυναίκες οργανωνόμαστε και συλλογικοποιούμε απέναντι στο κράτος, τον καπιταλισμό και την πατριαρχία. Να φωνάξουμε ότι καμία γυναίκα δεν είναι μόνη και να παλέψουμε όλες μαζί μέχρι να καταφέρουμε να κάνουμε τη φλόγα, φωτιά και να κάψουμε συθέμελα το σάπιο εξουσιαστικό πατριαρχικό σύστημα. Να γκρεμίσουμε

τον κόσμο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Να αγωνιστούμε μέχρι να φτιάξουμε έναν κόσμο ισότητας, ελευθερίας, αλληλεγγύης, έναν κόσμο που θα χωράει μέσα του όλους τους κόσμους.

Δεν ξεχνάμε καμία βιασμένη, καμία δολοφονημένη, καμία κακοποιημένη, καμία βασανισμένη

Στήνεται νέος ασφυκτικός αστυνομικός κλοιός γύρω από το καφενείο -μέσα στο οποίο υπάρχουν θαμώνες, ανάμεσά τους και ένα ανήλικο παιδί καθώς και συντρόφισσες χτυπημένες από την προηγούμενη επίθεση των μπάτσων -και παρεμποδίζονται ακόμα και δικηγόροι να πλησιάσουν, οι οποίοι σπρώχνονται από τα ΜΑΤ με τις ασπίδες τους.

Ανοίγουμε το πανό και πραγματοποιούμε νέα συγκέντρωση μπροστά στον αστυνομικό φραγμό (Στουρνάρη και Οικονόμου) αρνούμενες να εγκαταλείψουμε το σημείο. Ένας από τους ΜΑΤατζήδες που είναι παραταγμένος στο ένα μέτρο μπροστά από το πανό μας απειλεί με το με το όπλο του. Ο κόσμος πληθαίνει και δεν υποχωρεί. Όση ώρα οι προσαχθέντες οδηγούνται στις κλούβες αντηχούν συνθήματα Καμία μόνη – κανένας μόνος απέναντι στην κρατική καταστολή.

Το Σάββατο 23 Ιούλη, το όργιο κρατικής καταστολής συνεχίστηκε, με προληπτικές προσαγωγές αναρχικών συντρόφων και με νέα απαγόρευση διαδήλωσης στην πλατεία Εξαρχείων, που για άλλη μια μέρα περικυκλώθηκε ασφυκτικά για πολλές ώρες από αστυνομικές δυνάμεις.

Οι κρατικές συμμορίες δεν μας τρομάζουν, μας εξοργίζουν.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ, ΤΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΙΑΣΜΟΥΣ, ΣΤΙΣ ΝΑΡΚΟΜΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ, 20.00, ΠΛ.ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία (Αθήνα) | ΑΠΟ

Η ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΙ ΕΠΙΛΟΓΗ - ΟΧΙ ΚΡΑΤΟΥΣ & ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ & ΔΩΡΕΑΝ ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ

Χρειαζόμαστε φως: ΑΣ ΚΑΕΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Το δικαίωμα στην έκτρωση αμφισβητείται εν μέσω μίας καθολικής προσπάθειας αναδιάρθρωσης του κρατικο-καπιταλιστικού συστήματος που αγκομακά να διατηρήσει την εξουσία του προωθώντας τη συντηρητικοποίηση και την πειθάρχηση σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής με στόχο την επιστροφή στις βασικές αρχές του συστήματος: στην πυρηνική οικογένεια και την εθνική ομοιογένεια. Η πυρηνική οικογένεια ως δομή που υιοθετήθηκε από το σύστημα αυτό, στον αντίποδα και μέσα από τη διάλυση της συλλογικής και κοινοτικής ζωής, αποτελεί χρήσιμο εργαλείο του, καθώς για την ίδια την ύπαρξη αλλά και τη διαιώνισή του επιζητά διαρκώς καινούρια εργατικά χέρια και παράλληλα τροφοδοτείται από τη συρρίκνωση των κοινωνικών δεσμών αλληλεγγύης. Η έκτρωση είναι εχθρός του καπιταλισμού και του милитарισμού. Η αφήγηση περί «ηθικότητας» των εκτρώσεων αλλά και η ίδια η πρόσβαση αφορούν κυρίως τις γυναίκες των πληβιακών στρωμάτων, για τις οποίες πίσω από την εξύμνηση του ρόλου των γυναικών ως μητέρες, κρύβεται η επιστροφή τους στη σφαίρα του ιδιωτικού και η μετατροπή τους σε αναπαραγωγικές μηχανές, με πρωτεύοντα σκοπό τη γέννηση εργατών και στρατιωτών για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κρατικό - καπιταλιστικού συστήματος. Η εκκλησία μόνο ως αρωγός θα μπορούσε να λειτουργήσει στην προσπάθεια αυτή και ο μεσαιωνικός σκοταδισμός της απλώνεται ξανά σαν απειλή και κατάρα πάνω από τις γυναίκες και την κοινωνία που αγωνίζεται για ελευθερία.

[Αθήνα] Από τη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε έξω από τον Άρειο Πάγο για την αμφισβήτηση του βουλεύματος από τη Γεωργία, το οποίο απαλλάσσει τον ένα εκ των βιαστών της

[Θεσ/νίκη] μικροφωνική συγκέντρωση υπέρ των αμβλώσεων και ενάντια στο εκκλησιαστικό κήρυγμα, την οποία κάλεσαν οι Ελεύθερες Γυναίκες/ Μαύρο & Κόκκινο

4^ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής & Διεθνιστικής Αλληλεγγύης της ΑΠΟ

εκδήλωση για τους "Αγώνες για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων"

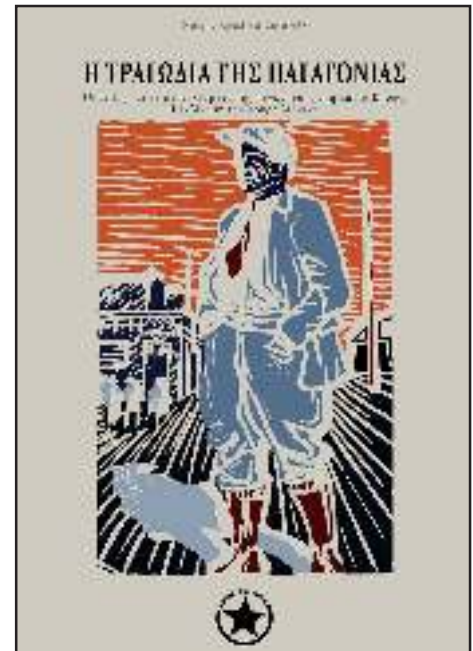

Hip Hop συναυλία

θεατρική παράσταση "Η αλήθεια πέθανε" από τις Τσιριτσάντσουλες

Το τρίημερο 8, 9 και 10 Ιουλίου 2022 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στον χώρο της Α' ΦΕΠΑ (Παν/πολη Ζωγράφου) το 4ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής & Διεθνιστικής Αλληλεγγύης της ΑΠΟ-ΟΣ. Κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ έλαβε χώρα πλήθος πολιτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, όπως επίσης στο χώρο του φεστιβάλ υπήρχε μια πληθώρα από έντυπο πολιτικό υλικό, βιβλία κινηματικών εκδόσεων, αφίσες αλλά και έκθεση φωτογραφίας και σκίτσων. Η πραγματοποίηση του φεστιβάλ για ακόμα μια χρονιά μέσα σε μια συνθήκη εντεινόμενης καταστολής, εκμετάλλευσης, καταπίεσης και φτωχοποίησης, σε μια συνθήκη όξυνσης της επίθεσης κράτους και κεφαλαίου σε κάθε κοινωνικό πεδίο και μέτωπο, σε μια συνθήκη στοχοποίησης του αναρχικού κινήματος και των αγωνιστών/τριών του μέσω της συνεχιζόμενης και εν εξελίξει κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους, με τον πόλεμο να μαίνεται και εν μέσω πανδημίας, αποτέλεσε για εμάς ευκαιρία για να μπορέσουμε να μοιραστούμε τις σκέψεις μας πάνω σε μια σειρά ζητημάτων, να ανταλλάξουμε προβληματισμούς και απόψεις αλλά και τις εμπειρίες μέσα από αγώνες που έχουν αναπτυχθεί στο κοινωνικό πεδίο. Καθώς και μας επιβεβαίωσε για ακόμα μια φορά την αναγκαιότητα ύπαρξης και τη σημασία ενός αναρχικού φεστιβάλ, ειδικά σε μια περίοδο όπου αναβαθμίζεται η κεντρική κατασταλτική πολιτική του κράτους, το δόγμα της προληπτικής αντιεξέγερσης.

Το βιβλίο "Η τραγωδία της Παταγονίας" του Ντιέγκο Αμπάδ ντε Σαντιγιάν σχετικά με την εξέγερση των εργατών της Παταγονίας και την απερίγραπτη καταστολή που την ακολούθησε - μια σχετικά άγνωστη και ξεθωριασμένη ιστορία στη μνήμη του παγκόσμιου ελευθεριακού κινήματος - θα εκδοθεί από τις ελευθεριακές εκδόσεις Nowa Kultura οι οποίες αποτελούν ένα εκδοτικό εγχείρημα της κατάληψης Libertatia.

Η λειτουργία τους -προς το παρόν- βασίζεται σε καθαρά εθελοντικά πλαίσια, καθώς δεν έχει κάποια νομική υπόσταση. Τα όποια έσοδα θα διατίθενται για την ενίσχυση του αγώνα για την ανοικοδόμηση της κατάληψης. Η προσπάθεια για την έκδοση του βιβλίου έγινε από την Ομάδα Βιβλιοθήκης της Κατάληψης

Αλληλεγγύη στην Κατάληψη Παλαιού Νεκροτομείου στην Αλεξ/πόλη

Την Τρίτη 16 Αυγούστου, τις πρωινές ώρες πραγματοποιήθηκε επιχείρηση εκκένωσης της Κατάληψης Παλιού Νεκροτομείου. Οι αστυνομικές δυνάμεις κατέκλυσαν το συγκρότημα και μετά από την εισβολή, πρόκληση φθορών και το σφράγισμα της κατάληψης, αποχώρησαν. Η κατάληψη είχε δεχτεί επίσημο έγγραφο με το οποίο γνωστοποιείται στους καταληψίες η επικείμενη εκκένωση του χώρου, την Τετάρτη στις 27/7/2022.

Είναι σαφές πως ο κρατικός μηχανισμός, για άλλη μια φορά επιλέγει να ασκήσει πίεση στο κίνημα, μέσα από τα χτυπήματα στους χώρους μας και την καλλιέργεια ενός πνεύματος τρομοκρατίας, που απώτερο σκοπό έχει να κάμψει κάθε μορφή αντίστασης και να φимώσει κάθε φωνή που υψώνεται κόντρα στον ζόφο που βιώνουμε καθημερινά.

Το Παλιό Νεκροτομείο, το οποίο τελεί υπό κατάληψη από το 2016, αποτελεί έναν από τους χώρους συσπείρωσης του ανταγωνιστικού κινήματος στην πόλη της Αλεξανδρούπολης, με τις ομάδες που συμμετέχουν σε αυτό να διοργανώνουν εκδηλώσεις, συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, όπως οι τελευταίες κινήσεις, που

έγιναν στα πλαίσια των πανελλαδικών δράσεων αλληλεγγύης στον αναρχικό απεργό πείνας Γιάννη Μιχαηλίδη.

Η επίθεση στο κίνημα θα απαντηθεί δυναμικά στον δρόμο. Τα μεγαλεπήβολα σχέδια του κρατικού επιτελείου περί εκκένωσης κάθε κατειλημμένου χώρου, έχουν ακουστεί αλλεπάλληλες φορές, με πιο πρόσφατη, το περίφημο Τελεσίγραφο του τότε υπουργού Π.Ο. Μιχάλη Χρυσοχοϊδη, τον Δεκέμβριο του 2019. Όπως τότε καλούμαστε και τώρα να υπερασπιστούμε τους χώρους μας, με διαρκή παρουσία στους δρόμους και να αντισταθούμε στις επιθέσεις του κράτους στις δομές αγώνα.

Από τη μικροφωνική αλληλεγγύης στην Κατάληψη του Παλαιού Νεκροτομείου έξω από τη Mundo Nuevo

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στην Κατάληψη Παλιό Νεκροτομείο και θυμίζουμε στο κράτος και τα τσιράκια του, πως κανένας δεν θα μείνει μόνος του στα χέρια της καταστολής και πως κάθε απόπειρα επίθεσης στους αγωνιζόμενους, από τα Εξάρχεια μέχρι την Αλεξανδρούπολη, θα απαντηθεί δυναμικά από το κίνημα.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ,
ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΟΜΕΙΟ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ

10, 100, 1000 ΟΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ,
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ
ΣΗΨΗΣ

Κατάληψη Mundo Nuevo
Κατάληψη Libertatia

Στις 8 Σεπτεμβρίου το πρωί πραγματοποιήθηκε ανακατάληψη. Αλληλέγγυος κόσμος έσπασε τα λουκέτα των μπάτσων και μπήκε στο χώρο, αναρτήθηκε γιγαντοπανό από την ταρατσα του κτηρίου, φωνάχτηκαν συνθήματα, μοιράστηκαν κείμενα. και τοποθετήθηκαν νέα λουκέτα από τους καταληψίες

Πολιτική διακήρυξη της ΑΠΟ

Στην παρούσα ιστορική φάση, το χρεοκοπημένο πολιτικά, ιδεολογικά, αξιακά και οικονομικά καθεστώς, μην έχοντας πλέον να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από πολέμους, αποκλεισμούς και εξαθλίωση, θωρακίζεται απέναντι στην προοπτική της δυναμικής έκφρασης της γενικευμένης κοινωνικής δυσαρέσκειας, τόσο τοπικά όσο και διεθνώς. Είναι η περίπτωση όπου τα κράτη και τα αφεντικά επιχειρούν με σφοδρότητα να επιβάλουν στην κοινωνική πλειοψηφία τις εξαγγελίες τους περί «τέλους της ιστορίας», πασχίζοντας να πείσουν με κάθε τρόπο πως δεν υπάρχει καμία άλλη εναλλακτική για τις ανθρώπινες κοινωνίες πέρα από αυτήν όπου, η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία θα είναι αναγκασμένη να ζει στιγματισμένη από την ανέχεια και τη φτώχεια, τις κακουχίες και τις αρρώστιες, τους πολέμους και τις καταστροφές. Οι διακρατικοί σχηματισμοί απεργάζονται την επέκταση της ισχύος τους με στρατιωτικά μέσα, με ολέθριες συνέπειες για κάθε λαό που θα βρεθεί στο δρόμο τους, λεηλατώντας εδώ και αιώνες το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη, προετοιμάζοντας το επόμενο βήμα. Την μετάβαση από τις περιφερειακές συγκρούσεις «δια αντιπροσώπων», στον γενικευμένο πόλεμο, προκειμένου να διατηρήσουν τα βαμμένα με αίμα «κεκτημένα» της παρακμάζουσας αυτοκρατορίας τους.

Μετρώντας πλέον κάτι παραπάνω από πέντε ολόκληρους μήνες από την έναρξη της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, οι επιπτώσεις του πολέμου για τους πληβείους έχουν ήδη γίνει εμφανείς. Εκατομμύρια πρόσφυγες, χιλιάδες νεκροί στρατιώτες και άμαχοι, βιασμοί, ισοπέδωση, απαξίωση κάθε έννοιας της ζωής και καταστροφή. Η βαρβαρότητα του πολεμικού σφαγείου στο οποίο τα κράτη σέρνουν τα πληβειακά στρώματα εξελίσσεται μέρα με τη μέρα, μέσα σε μία συνθήκη παγίωσης του πολέμου καθώς οι διακρατικοί ανταγωνισμοί οξύνονται διαρκώς. Η εξοπλιστική милитарιστική κούρσα στην οποία έχουν εισέλθει τα κράτη, η ολοένα και εντεινόμενη σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ των διαφορετικών καπιταλιστικών μπλοκ εξουσίας, οι σχεδιασμοί για επέκταση του NATO με πρόσδεση σε αυτό επιπλέον κρατών σε ευθεία αντιπαράθεση με τη Ρωσία, η ηριμολόγηση του εθνικισμού και του φασισμού στο εσωτερικό των κρατών και η κατασκευή του «Άλλου» ως εχθρού προκειμένου να ευθυγραμμιστούν οι καταπιεσμένοι με τα συμφέροντα της εκάστοτε αστικής τάξης, η εσωτερική καταστολή των αντιπολεμικών διαδηλώσεων στη Ρωσία, οι συνεχείς κρατικές-καπιταλιστικές δολοφονίες μεταναστών στα χερσαία και υδάτινα σύνορα της Ευρώπης -με τελευταίο γεγονός σε αυτό τον κύκλο αίματος τη σφαγή στα Ισπανο-Μαροκινά σύνορα δεκάδων μεταναστών από τις αστυνομίες των δύο κρατών-,

η φτωχοποίηση της κοινωνικής και ταξικής βάσης με τις οικονομικές επιπτώσεις του πολέμου να βαραίνουν τους εκμεταλλεζόμενους, σε συνδυασμό με την ολομέτωπη επίθεση που έχουν εξαπολύσει οι καταπιεστές στο εσωτερικό των κοινωνιών με σκοπό το τσάκισμα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, συνθέτουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο τίθεται επιτακτικά πως είτε θα σταματήσουμε τον πόλεμο είτε θα υποστούμε τις συνέπειές του.

Ποιος όμως οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια ξανά τους λαούς στο πολεμικό σφαγείο, από όπου ποτέ δεν ξέφυγαν οι χώρες και οι άνθρωποι που δεν είχαν την τύχη να γεννηθούν στην επονομαζόμενη «ανεπτυγμένη»; Δύση; Είναι ο Πούτιν και ο ανατολίτικος αυταρχισμός, είναι τα πολεμοκάπηλα γεράκια των ΗΠΑ, ή οι νεοφιλελεύθεροι χαρτογιακάδες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Η απάντηση είναι απλή: ΟΛΟΙ! Γιατί αυτό που γεννάει τους πολέμους, τις συγκρούσεις, τις αδικίες, τους νεκρούς και τις ανεπίπτωτες τραγωδίες της ανθρωπότητας είναι το παγκοσμιοποιημένο καπιταλιστικό σύστημα. Σε καιρό ειρήνης καθυποτάσσει εκμεταλλεύεται και ξεζουμίζει τους εργαζόμενους σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, καταπιέζει και κακοποιεί τους πλέον αδύναμους και συσσωρεύει αμύθητα πλούτη για τους παγκόσμιους ολιγάρχες – όμοιοι παντού: στις ΗΠΑ, στην Ε.Ε., στη Ρωσία στην Κίνα.

Αυτή η άγρια επίθεση που βιώνουν σήμερα οι κοινωνίες, μέσα σε συνθήκες βαθιάς και συνολικής συστημικής κρίσης και απονομιμοποίησης του πολιτικού συστήματος παγκόσμια, κλιμακώνεται και αναδεικνύονται τόσο οι αθεράπευτες αντιφάσεις του κρατικού-καπιταλιστικού μοντέλου οργάνωσης, όσο και η απόλυτη αδυναμία να παραχθεί από τα πάνω οποιοδήποτε συνεκτικό κοινωνικό όραμα, προοπτική και ελπίδα. Οι ρίζες αυτής της διαρκώς εντεινόμενης επιθετικότητας βρίσκονται στην ίδια τη φύση του καταπιεστικού και εκμεταλλευτικού συστήματος. Η ανάγκη για εμβάθυνση και επέκταση της εξουσίας κατατείνει στην επιχείρηση ελέγχου κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, με σκοπό την πλήρη καθυπόταξη της κοινωνίας στις επιταγές του κράτους και των αφεντικών. Το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα έχει δομηθεί στη βάση του παραλογισμού της κοινωνικής και ταξικής καταπίεσης, η οποία επιδιώκει με κάθε μέσο τη διαιώνισή της και κατά συνέπεια τη διαιώνιση των καταστρεπτικών της αποτελεσμάτων στην κοινωνία και τη φύση. Η τόσο ορατή σήμερα αποσύνθεση του δεν είναι αποτέλεσμα της πολύπλευρης κρίσης. Αντιθέτως, η πολύπλευρη κρίση είναι αποτέλεσμα της βαθιάς αποσύνθεσης και της χρεοκοπίας του συστήματος σε κοινωνικό, πολιτικό και αξιακό επίπεδο. Αυτή ακριβώς η αποσάθρωση και ολοσχερής χρεοκοπία του κόσμου του κράτους και του καπιταλισμού αποτελεί όριο για την

εποχή της παγκόσμιας ολοκλήρωσής του και ταυτόχρονα αιτία της όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων και της συνακόλουθης αύξησης της απειλής του πολέμου. Το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα φέρει εντός του τις αντιφάσεις του, ο ανταγωνισμός μεταξύ των αστικών επιτελείων για την καλύτερη τοποθέτησή τους στη σκακιέρα για την καταλήστευση και τον διαμοιρασμό των πολύτιμων και περιορισμένων φυσικών πόρων, το άπλωμα της «σφαίρας επιρροής» τους είναι που κάνει τις σειρήνες του πολέμου να ηχούν ξανά και ξανά. Πατι όσο οι κοινωνίες βρίσκονται δέσμιες του λεγόμενου «εθνικού συμφέροντος», του ιδιωτικού κέρδους και της καπιταλιστικής συσσώρευσης ο πόλεμος θα αποτελέσει τον μονόδρομο των αυτοκρατοριών σε σύγκρουση. Αυτή η καπιταλιστική νομοτέλεια, ωστόσο καθόλου δεν σημαίνει ότι το σύστημα της καταπίεσης οδεύει μόνο του στον αφανισμό του, μέσω των αδιεξόδων και των αντιφάσεων του. Αν οι λαοί δεν διεκδικήσουν να πάρουν τη μοίρα στα χέρια τους τότε οι συνολικές συνθήκες διαβίωσης θα γίνουν ακόμη χειρότερες, με κυριότερη απειλή αυτήν του πολέμου, καθώς επίσης και της περαιτέρω φτωχοποίησης και εξαθλίωσης.

Να μην γίνουμε κρέας για τις οβίδες των αφεντικών, να αντιπαλέψουμε τον милитарισμό, να μπλοκάρουμε τον πόλεμο εδώ αλλά και παντού στον πλανήτη. Η Ελλάδα αποτελεί μέλος του NATO και της ΕΕ και είναι βαθιά προσδεδεμένη στο άρμα του Ευρωατλαντισμού, υπεύθυνου για τόσες και τόσες εγκληματικές επεμβάσεις τα τελευταία και όχι μόνο χρόνια. Η πρόσφατη ανανέωση της αμυντικής συνεργασίας μεταξύ Ελλάδας και ΗΠΑ, η αναβάθμιση της NATOϊκής βάσης της Σούδας και του ρόλου της στην ευρύτερη περιοχή, η μεταφορά «ειδικών» όπλων στην αεροπορική βάση του Αράξου, η επέκταση των στρατιωτικών βάσεων σε διάφορες περιοχές της χώρας όπως στη Λάρισα, το Στεφανοβίκειο και την Αλεξανδρούπολη, με την τελευταία να αποτελεί σημείο αναφοράς για την μεταφορά έμψυχου και άψυχου NATOϊκού εξοπλισμού στην ανατολική Ευρώπη, η άμεση εμπλοκή στον πόλεμο στην Ουκρανία με τις συνεχείς αποστολές στρατιωτικού εξοπλισμού στο ουκρανικό κράτος, οι αδιάκοπες милитарιστικές ασκήσεις με τα αντίστοιχα σενάρια πολεμικών εμπλοκών που τις συνοδεύουν, η νέα εξοπλιστική κούρσα για το σύνολο του στρατού με «εξελεγχόμενα» οπλικά συστήματα κ.α. αποτελούν κρίκους στην αλυσίδα της διεύρυνσης των σχέσεων μεταξύ του ελληνικού και του αμερικανικού κράτους, επιβεβαιώνοντας τόσο την πρόσδεση της εγχώριας αστικής τάξης στο άρμα συμφερόντων της κυρίαρχης διεθνούς πολιτικο-οικονομικής ελίτ όσο και του νέου αναβαθμισμένου ρόλου που επιδιώκει να έχει το ελληνικό κράτος στην νεοραλική περιοχή των Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου.

Μέσα σε ένα περιβάλλον όπου ήταν ήδη

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

εμφανείς οι καταστρεπτικές συνέπειες της επιβολής του συστήματος πάνω στη φύση και τις ζωές μας, ενός συστήματος που καταδικάζει εκατομμύρια ανθρώπους στον θάνατο από την πείνα, τις ασθένειες και τις πολεμικές επιχειρήσεις, ξεσπά η ασθένεια covid-19. Η εξάπλωσή της σε παγκόσμιο επίπεδο ανέδειξε με τον πλέον προφανή τρόπο τη βαρβαρότητα του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος, καθώς από την μια η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία βρίσκεται αντιμέτωπη με νέους και επαχθέστερους όρους εκμετάλλευσης και καταπίεσης και από την άλλη το κράτος υπερασπίζεται την εξουσία του και την συσσώρευση του πλούτου στα χέρια του κεφαλαίου, διευρύνοντας την κατάσταση έκτακτης ανάγκης και στερώντας από την κοινωνία απαραίτητους πόρους για την αντιμετώπιση αυτής της καταστροφής.

Η πανδημία λειτούργησε ως επιταχυντής της συνολικής συστημικής κρίσης (κρίσης σε οικονομικό, πολιτικό, αξιακό και περιβαλλοντικό επίπεδο) – που αποτελεί δομικό στοιχείο του συστήματος και προκαλείται από τις ίδιες τις αντιφάσεις της λειτουργίας του και από τα ζητούμενά του για τον πλήρη έλεγχο των κοινωνιών- δηλαδή, επιτάχυνε την επιθετική αναδιάρθρωση της κυριαρχίας που στοχεύει στη μεταβολή των όρων του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού προς το χειρότερο για τους εκμεταλλεζόμενους και καταπιεσμένους.

Έτσι η θανατηφόρα ασθένεια, η οποία έχει ως συνέπεια πάνω από 5 εκ. ανθρώπους νεκρούς μέχρι σήμερα, επιχειρείται να αξιοποιηθεί ως εργαλείο αντικοινωνικής επιβολής προκειμένου να υλοποιηθούν ταχύτερα και με σκληρότερους όρους οι αναδιαρθρώσεις σε όλα τα πεδία της κοινωνικής και ταξικής πραγματικότητας στοχεύοντας στην αναπαραγωγή, επέκταση και διαιώνιση της κυριαρχίας και τη μεγιστοποίηση των κερδών της, καθώς και στο βάθωμα της εξουσίας των καταπιεστών, για την ολοκληρωτική καθυπόταξη της κοινωνίας. Ενώ, εξαιτίας της αδυναμίας του να παράξει ένα συνολικό και συνεκτικό όραμα για την κοινωνία, την ώρα που καταδικάζει όλο και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια στη φτώχεια και την εξαθλίωση, ταυτόχρονα προετοιμάζεται απέναντι στις εκρήξεις της διογκούμενης κοινωνικής δυσανεμίας και επιτίθεται με ολοένα και περισσότερη αγριότητα σε κάθε κοινωνικό και ταξικό κεκτημένο, καθώς και σε όσους αγωνίζονται και βάζουν αναχώματα ενάντια στους εγκληματικούς σχεδιασμούς κράτους και κεφαλαίου.

Στον ελλαδικό χώρο, η κατεύθυνση προς την επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, βάση της οποίας κινείται σήμερα η νεοφιλελεύθερη ακροδεξιά κυβέρνηση της Ν. Δημοκρατίας, αποτυπώνεται σε ένα πλήθος αναδιαρθρώσεων, που εξυπηρετούν διακηρυγμένες και πάγιες στοχεύσεις του κόσμου της Εξουσίας, ανεξαρτήτως πολιτικής διαχείρισης. Γιατί αν

δείχνει ικανή σήμερα η δεξιά να επιβάλει την ηγεμονία του νέο-φιλελευθερισμού και να επεκτείνει την πολιτική της επιτιθέμενη στους εργαζόμενους, τους ανέργους και όλους τους από τα κάτω, είναι γιατί η προηγούμενη πολιτική διαχείριση, η κυβέρνηση της σοσιαλδημοκρατίας στο όνομα της ριζοσπαστικής αριστεράς συνέντριψε τα κινήματα, σκόρπισε αυταπάτες και ψευδαισθήσεις σε μεγάλο κοινωνικά κομμάτι μόνο για να βάλει άλλο ένα τούβλο στο οικοδόμημα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και να εδραιώσει ακόμη παραπάνω την αντίληψη ότι τίποτε δεν μπορεί να αλλάξει.

Το κράτος, ανάμεσα στην επιλογή της ανασυγκρότησης του με όρους πρόνοιας και την αντίστοιχη με όρους καταστολής, επέλεξε το δεύτερο γιατί η κοινωνική πρόνοια θεωρείται μια παρωχημένη παραχώρηση που αναγκάστηκε να κάνει ο καπιταλισμός σε ένα προηγούμενο στάδιο. Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός δεν χρειάζεται -και δεν μπορεί- να υποσχεθεί τίποτε. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ενώ ήδη μετράει χιλιάδες θανάτους υπό τη δικυβέρνησή της, επιχειρεί ακόμα μία φορά να αξιοποιήσει την πανδημία ως εργαλείο αντικοινωνικής επιβολής. Ο σκοπός της είναι να προχωρήσει στην υλοποίηση των σχεδιασμών των κυρίαρχων για αφανισμό όλων των αντιστάσεων και για ολοκληρωτική επιβολή πάνω στο κοινωνικό σώμα, διαλύοντας πλήρως τη δημόσια υγεία, υποβαθμίζοντας ολοένα τη δημόσια παιδεία, περνώντας νομοσχέδια για τα εργατικά που επιτείνουν την ταξική εκμετάλλευση και ανοίγουν τις πόρτες στην πλήρη αυθαιρεσία των αφεντικών, ενώ αφοπλίζουν ολοένα τα σωματεία, εντείνοντας τη λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος και απαξιώνοντας την ανθρώπινη ζωή. Επιβάλλουν ένα καθεστώς εξαίρεσης απέναντι στους πιο αόρατους αυτής της κοινωνίας, είτε πρόκειται για φυλακισμένους/ες είτε για πρόσφυγες και μετανάστες/στρίες, είτε ακόμα και απέναντι σε όσους και όσες αγωνίζονται ενάντια στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Μέσα στα τελευταία δύο χρόνια όπου η πανδημία του covid-19 και η εγκληματική διαχείρισή της έχουν αφήσει εκατομμύρια νεκρούς ανά τον κόσμο και 30.000 στον ελλαδικό χώρο, το ελληνικό κράτος το μόνο που προσέφερε ήταν άγρια καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων στο σύνολό τους και την επιπλέον διάλυση του ΕΣΥ, με την πλήρη εγκατάλειψή του, με συγχωνεύσεις νοσοκομειακών μονάδων και ιδιωτικοποιήσεις και με τη μη στελέχυσή του με το αναγκαίο προσωπικό. Το κράτος πιστό στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο που ακολουθείται από τα χρόνια του μνημονίου στον ελλαδικό χώρο, συνεχίζει να αυξάνει το κόστος επιβίωσης με ακόμα πιο εντατικούς ρυθμούς, ενώ η ανασφάλιστη και επισφαλής εργασία, τα ελαστικά ωράρια, η εντατικοποίηση της εργασίας, οι ιδιωτικοποιήσεις και η διαχείριση από τα αφεντικά όλων των βασικών μας

αναγκών είναι σημεία που ανταποκρίνονται στην ανάγκη του καπιταλισμού για την όξυνση της ταξικής ανισότητας και την πλήρη υποτίμηση της ζωής μας. Προϋποθέσεις για τον βίαιο κοινωνικό μετασχηματισμό είναι η αλλαγή της κοινωνικής συνείδησης και η εξουδετέρωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Έτσι η κατασταλτική εκστρατεία έχει ως σαφή στόχο την επιβολή ενός καθεστώτος τρομοκρατίας, μιας κοινωνικής συνθήκης που θα κυριαρχεί η σιωπή, ο φόβος και η υποταγή. Η ψήφιση του νόμου για την περιστολή των διαδηλώσεων, η κατάργηση του θύρου και της απεργίας, η απελευθέρωση των απολύσεων, η απόλυτη απαξίωση του αγαθού της δημόσιας υγείας, η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση των αποκλεισμών και της καταστολής, η περαιτέρω όξυνση της εγκληματικής βίας των κατασταλτικών μηχανισμών, οι συλλήψεις και διώξεις αγωνιστών/τριών σε διαδηλώσεις, η επίθεση στους αγώνες των υγειονομικών, οι οποίοι υπερασπίζονται τον δημόσιο χαρακτήρα της υγείας, αποτελούν κομμάτια της επιβολής του σύγχρονου ολοκληρωτισμού σε ολόκληρη την κοινωνία.

Ένα πολιτικό και επαναστατικό κίνημα έχει χρέος να διατυπώνει και αρθρώνει ένα συνολικό επαναστατικό πρόταγμα, μια κοινωνική πρόταση για όλους. Για νέους και ηλικιωμένους, για υγιείς και ασθενείς, χωρίς διακρίσεις, χωρίς φυλακές και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Το επαναστατικό σύνθημα στην εποχή μας παραμένει το «όλα για όλους, από τον καθένα σύμφωνα με τις δυνατότητές του στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του». Η ισότητα σημαίνει την ίση δυνατότητα για πρόσβαση σε δομές υγείας, στην τροφή, τη στέγαση. Και η ελευθερία σημαίνει τη συλλογική δυνατότητα συναπόφασης για όλα τα κοινωνικά ζητήματα, τη ριζική αλλαγή του τρόπου ζωής, της σχέσης με τη φύση, της παραγωγής και της ψυχαγωγίας. Οι κινήσεις αλληλεγγύης και οι κινητοποιήσεις που λαμβάνουν χώρα αρνούμενες την ανάληψη των κοινωνικών ζητημάτων από το κράτος, έχοντας ταυτόχρονα τη σπουδή για τα συλλογικά και ατομικά μέτρα αυτοπροστασίας – γιατί πρόκειται για ανάγκη της βάσης – είναι εκείνες που μπορούν και αντιπαράθονται στην κρατική και καπιταλιστική εξουσία και τα ακροδεξιά, ρεφορμιστικά ή lifestyle συμπληρώματά της, τα οποία στην πραγματικότητα αναγνωρίζουν το «δικαίωμα» του κράτους να αποφασίζει για το κοινωνικό σύνολο, δυσανασχετώντας κατά περίπτωση για τους τρόπους του, στον βαθμό που επηρεάζονται ως εξατομικευμένες οντότητες. Ως αναρχικοί, αρνούμαστε συνολικά στο κράτος τη δυνατότητα να αποφασίζει για τα κοινωνικά ζητήματα, είτε αυτά αφορούν την παραγωγή, είτε τη διαχείριση ενός υπαρκτού κινδύνου όπως μιας επιδημίας, γιατί γνωρίζουμε πως για το κράτος οι ζωές μας δεν είναι παρά μέσα και καύσιμη ύλη που χρησιμοποιούνται στον σκοπό της διαιώνισης της εξουσίας του.

Η σημερινή νεοφιλελεύθερη διαχείριση έρ-

χεται να υλοποιήσει την επιθετική κρατική πολιτική αναδιρθρώσεων σε όλα τα κοινωνικά πεδία. Ταυτόχρονα η καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων στο σύνολό τους, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή των αντικοινωνικών πολιτικών τους. Η κατασταλτική εκστρατεία έχει ως σαφή στόχο την επιβολή ενός καθεστώτος τρομοκρατίας, μιας κοινωνικής συνθήκης που θα κυριαρχεί η σιωπή, ο φόβος και η υποταγή. Αυτός ο κοινωνικός μετασχηματισμός, η αλλαγή της κοινωνικής συνείδησης, η εξουδετέρωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων είναι οι προϋποθέσεις για το βήμα των όρων επιβολής. Κράτος και κεφάλαιο επιχειρούν να καθυποτάξουν κάθε φωνή που αρθρώνεται ενάντια στους επιθετικούς σχεδιασμούς τους είτε με τα ΜΑΤ είτε με την αναβάθμιση του νομικού και θεσμικού τους οπλοστασίου.

Μια ολομέτωπη επίθεση των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών, που εκδηλώνεται με ακόμα πιο σφοδρούς όρους, απέναντι στην κοινωνική βάση, τους φτωχούς, τους απόκληρους, όσους και όσες αγωνίζονται. Από τη γιγάντωση της εργοδοτικής τρομοκρατίας και της κρατικής επιθετικότητας, που οδηγεί σε συνεχείς δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της εκμετάλλευσης, τον εγκλεισμό χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών στα σύγχρονα Νταχάου των στρατοπέδων συγκέντρωσης και τις χιλιάδες δολοφονίες τους στα χερσαία και υδάτινα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο μέχρι τις σφαίρες, τα βασανιστήρια και τους ξυλοδαρμούς των ένστολων δολοφόνων της δημοκρατίας στα αστυνομικά μπλόκα, τα τμήματα, τις διαδηλώσεις, τις απεργίες και τις γειτονιές.

Κομμάτι της ευρύτερης αντιεξεγερτικής πολιτικής που έχει εξαπολύσει η κυριαρχία σε όσους και όσες αντιστέκονται απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι και η τοποθέτηση πανεπιστημιακής αστυνομίας μέσα και έξω από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Πρόκειται για κατασταλτικές κρατικές μεθοδεύσεις που έχουν στόχο τον κοινωνικό χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου το οποίο είναι άρρηκτα συνυφασμένο με τους αγώνες ενάντια στην εξουσία, τους αγώνες για την ελευθερία και την κοινωνική χειραφέτηση. Αυτό μαρτυρά η μακρά γραμμή των αγώνων που έδρασαν στους χώρους του, από την περίοδο της δικτατορίας και της μεταπολίτευσης, μέχρι την Εξέγερση του 2008. Μέχρι και σήμερα που οι αγωνιζόμενοι φοιτητές μάχονται και αντιμετωπίζουν τις αύρες, τα χημικά και τις επιθέσεις των ένστολων δολοφονικών ταγμάτων εφόδου της δημοκρατίας στους δρόμους και μέσα στα πανεπιστήμια το άσυλο συνεχίζει να αποτελεί ζωντανό σημείο αναφοράς για τους εξεγερμένους, τους αγωνιστές/τριες, τους αναρχικούς, το σύνολο του κινήματος, πεδίο συνάντησης και ανάπτυξης πλήθους πολιτικών διεργασιών, πεδίο έκφρασης της κοινωνικής αμφισβήτησης και ανυπακοής. Στην εφαρμογή του, ο νόμος 4777 μετατρέπει τον πανεπιστη-

μιακό χώρο σε ένα περιβάλλον επιτήρησης και ελέγχου καθώς προβλέπεται η τοποθέτηση συστημάτων καταγραφής εικόνας και ήχου, αισθητήρων και ανιχνευτών κίνησης, συναγερμών, μηχανημάτων ανίχνευσης αντικειμένων και ουσιών. Η πανεπιστημιακή αστυνομία δεν αποτελεί αυτοσκοπό αλλά το μέσο με το οποίο το «Πανεπιστήμιο 2030» –όπως έχει ονομαστεί– θα μπορέσει να γίνει πραγματικότητα, εφόσον καμφθούν και εκμηδενιστούν οι αξιόμαχες αντιστάσεις εντός της φοιτητικής κοινότητας. Οι ταξικοί φραγμοί που μπαίνουν μέσω της ελάχιστης βάσης εισαγωγής για τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και το $v + v/2$ που ορίζει χρονικό όριο στον κύκλο σπουδών, αποτελούν σημείο τομής της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης που επιδιώκεται εδώ και δεκαετίες. Μία αναδιρθρωτική πολιτική που αποσκοπεί στην δημιουργία ενός πανεπιστημίου πολιτικά απονεκρωμένου, αποκομμένου από την υπόλοιπη κοινωνία όπου θα εξυπηρετεί καθαρά τα συμφέροντα του κεφαλαίου, τροφοδοτώντας φθηνά ειδικευόμενα χέρια στην αγορά εργασίας και διεξάγοντας έρευνες για την στρατιωτική βιομηχανία και τους μεγάλους τεχνολογικούς κολοσσούς.

Μέρος των συνολικότερων αντικοινωνικών αναδιρθρώσεων και της βίαιης διαδικασίας μετασχηματισμού της κοινωνίας στο σύνολό της αποτελεί και η επιχείρηση ιδιοποίησης του δημόσιου χώρου από κράτος και αφεντικά. Μια επιχείρηση με σκοπό την αλλοτρίωση του χαρακτήρα των γειτονιών και τη μετατροπή του κέντρου της μπρόπολης σε εμπορευματική ζώνη και τουριστικό θέρετρο που σε καμιά περίπτωση δεν θα εξυπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες, αλλά μέσω αυτής επιχειρείται η όξυνση της επιτήρησης και του ελέγχου έως την πλήρη καθυπόταξη της κοινωνίας.

Μέσα σε αυτή τη συγκυρία της συνολικής συστημικής κρίσης, το εξουσιαστικό πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα επιτίθεται ακόμα περισσότερο στις γυναίκες των πληβειακών στρωμάτων. Μέσα σε έναν μόλις χρόνο ταυτόχρονα με την επίταση της ταξικής εκμετάλλευσης των εργαζόμενων γυναικών, παρακολουθήσαμε να έρχονται στη δημοσιότητα δεκάδες γυναικοκτονίες, απόπειρες βιασμού, βιασμοί, υποθέσεις trafficking με τη συγκάλυψη της αστυνομίας και των πολιτικών της προϊσταμένων, συγκάλυψη κυκλωμάτων παιδικής πορνογραφίας και παιδοβιασμού, καταγγελίες για σεξουαλικές παρενοχλήσεις και βασανισμούς μέσα σε αστυνομικά τμήματα. Είναι ακόμα πιο σαφές πλέον πως εκείνο που οπλίζει τα χέρια των βιαστών και δολοφόνων, και ξεπλένει τα εγκλήματά τους είναι ένα ολόκληρο σύστημα, που έχει όνομα και λέγεται πατριαρχία, κράτος και καπιταλισμός. Οι δράστες γαλουχούνται, ενθαρρύνονται, οπλίζονται και στο τέλος καλύπτονται και δικαιολογούνται από τις κυρίαρχες αξίες και τους ίδιους τους μηχανισμούς. Γιατί η έμφυλη βία είναι συστημική βία και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιτα-

λιστικής βαρβαρότητας.

Οι εξουσιαστές σήμερα επιχειρούν να σβήσουν τα αποτυπώματα ολόκληρων δεκαετιών σκληρών κοινωνικών και ταξικών αγώνων γιατί λειτουργούν ως παραδείγματα αντίστασης, γιατί δείχνουν δρόμους αγώνα στους καταπιεσμένους στο σήμερα. Ταυτόχρονα, η κοινωνική και ταξική εξέγερση του Δεκέμβρη ανέδειξε και τα όρια των μορφών οργάνωσης του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού κινήματος. Τα υπαρκτά σχήματα, αν και απαραίτητα στον αγώνα, δεν μπόρεσαν και δεν θα μπορούσαν λόγω της μορφής τους να θέσουν μεγαλύτερους στόχους από το να αποτελέσουν σημεία αναφοράς εντός της εξέγερσης. Σχήματα που λειτουργήσαν θετικά για το πολιτικό μπόλιασμα της εξέγερσης με τις αρχές και τις αξίες της αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης, όμως δεν έχουν φτιαχτεί για να μετατρέψουν την εξέγερση σε επαναστατική διαδικασία. Είναι αυτό το σημείο, στον απολογισμό της εξέγερσης, στις δυνατότητες που αυτή γέννησε και δεν εκπληρώθηκαν, όπου γεννιέται η ιδέα της αναγκαιότητας για την αναρχική πολιτική οργάνωση. Η Αναρχική Πολιτική Οργάνωση είναι παιδί του Δεκέμβρη και των μεγάλων κινητοποιήσεων του 2010-12-με τις δυνατότητες και τα όρια που ανέδειξε- και της ιστορικής παρακαταθήκης του αναρχικού κινήματος στην Ισπανία στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Του ελευθεριακού κινήματος της CNT-FAI που μέσα από σκληρούς αγώνες, εξεγέρσεις και κυρίως, την ταξική, κοινωνική, πολιτική οργάνωση κατάφερε να θέσει σε εφαρμογή την ιδέα της γενικευμένης ανατροπής του κράτους και του καπιταλισμού και να αναπτύξει την κοινωνική αυτοδιεύθυνση.

Στα χρόνια που ακολούθησαν την εξέγερση του Δεκέμβρη, η αντικειμενική συνθήκη της παρακμής της κρατικής και καπιταλιστικής αυτοκρατορίας οξύνθηκε. Εξαπτία πραγματικών αδυναμιών (ιδεολογικών και οργανωτικών), αλλά και της αδήριτης ανάγκης της κρατικής και καπιταλιστικής μηχανής να μην αποδιοργανωθεί σε ένα σπирάλ φθοράς εν μέσω γενικευμένης κοινωνικής δυσάρεσκιας, χτυπήθηκε με συνέπεια η υποκειμενική δυνατότητα άμυνας των καταπιεσμένων ενάντια στους δυνάστες τους: η ιδέα, η αντίληψη ότι η παραπαίουσα αυτοκρατορία, είναι μαχητή. Με την προπαγάνδα αλλά και την αύξηση των ποσοστών βίας, με τις ρεφορμιστικές αυταπάτες αλλά και την κατασταλτική θωράκιση, με την ιδεολογική επίθεση και τη συνεργασία όλου του αστικού κόσμου για την αναχαίτιση των απειθαρχων, οι παρηκμασμένοι εξουσιοφρενείς εν μέσω της γενικευμένης και συνολικής κρίσης του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος επιχειρούν μία ολοκληρωτική επίθεση τοπικά και διεθνώς.

Στον ελλαδικό χώρο, με βάση τα συμπεράσματα που έχουμε αντλήσει από την εξέγερση του Δεκέμβρη και έπειτα και συνοπολογίζοντας τη βεβαιότητα για την κλιμάκωση της επίθεσης

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια από τη σελίδα 15

του κράτους και των αφεντικών σε όλα τα μέτωπα, με την ακόμα μεγαλύτερη λεηλασία της φύσης και της κοινωνίας, αντιλαμβανόμαστε τη διαμόρφωση του κοινωνικού πεδίου, ως τόπου όπου μπορούν να λάβουν χώρα μεγάλες κοινωνικές και ταξικές εκρήξεις. Τα κατασταλτικά επιτελεία του κράτους σε αυτό το πλαίσιο εφαρμόζουν πολιτικές προληπτικής αντιεξέγερσης, σφίγγοντας διαρκώς τον κλοιό γύρω από τα ορατά σημεία αντίστασης, πλημμυρίζοντας τις πόλεις με ειδικές κατασταλτικές δυνάμεις, επιχειρώντας να ανασκευάσουν ιδεολογικά και χωροταξικά τους τόπους όπου εκφράζεται υλικά η κοινωνική ζωή, προκειμένου να μετατρέψουν τους συσχετισμούς δύναμης συντριπτικά υπέρ τους. Από την πλευρά μας, αυτό είναι το συνολικό πεδίο, στο οποίο οφείλουμε να ανιχνεύσουμε τα καθήκοντα και τις δυνατότητές μας ως αναρχικοί, για να προωθήσουμε με ρεαλιστικούς όρους την υπόθεση της χειραφέτησης και της κοινωνικής επανάστασης. Για να έχουν συνέχεια και το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα οι αναπόφευκτες κοινωνικές εκρήξεις και οι έφοδοι των καταπιεσμένων ενάντια στα φρούρια που χτίζουν οι δυνάστες τους.

Απέναντι στην οργανωμένη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου, η μόνη λύση βρίσκεται στην Οργάνωση του αγώνα των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων. Μέσα από αδιαμεσολάβητους αντιεραρχικούς και ακηδεμόνευτους αγώνες από τα κάτω, μπορούμε να περάσουμε στην αντιμετώπιση ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, να παλέψουμε για την κοινωνική επανάσταση. Να ξαναφτιάξουμε τη ζωή με βασικά συστατικά την κοινωνική αλληλεγγύη, τη συνεργασία, χωρίς αφεντικά και δούλους.

Να κάνουμε απτή πραγματικότητα τη γενικευμένη κοινωνική Αυτοδιεύθυνση, να συνοψίσουμε την πολιτική ελευθερία και την οικονομική ισότητα στο σύγχρονο επαναστατικό πρόγραμμα. Για ένα ελευθεριακό κίνημα όλων των εκμεταλλευόμενων και των καταπιεσμένων που θα δίνει διέξοδο στις πραγματικές ανάγκες.

Η ΑΠΟ εκφράζει, από τη στιγμή της συγκρότησής της, και θα πρέπει να εκφράζει μια ανοιχτή πρόταση για τους αναρχικούς που αναφέρονται στον οργανωμένο και συλλογικό αγώνα και στην κοινωνική επανάσταση, μια διαρκή πρόταση για την πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του αναρχικού κινήματος. Έχοντας πλέον σχεδόν 6 χρόνια θετικής εμπειρίας, επιτυχών ζυμώσεων και δρά-

σεων, αύξησης των δυνατοτήτων μας μέσα από τη συνειδητή συλλειτουργία σε βάθος χρόνου και την πολλαπλασιαστική της δύναμη, σε αυτό το συνέδριο θέλουμε να σκιαγραφήσουμε τα βήματά μας στο μέλλον.

Με δεδομένη την εκτίμηση πως η κατασταλτική εκστρατεία του κράτους αποτελεί μία μακροπρόθεσμη επιλογή ασφυκτικού περιορισμού των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και αιχμή του δόρατος της συνολικής επιχείρησης αλλαγής του κοινωνικού τόπου σε μία δυστοπία εκμετάλλευσης και υποταγής και έχοντας την εκτίμηση της υποβόσκουσας κοινωνικής έκρηξης απέναντι σε αυτή την επιχείρηση, θέλουμε να προχωρήσουμε στη συγκρότηση ενός πολιτικού σχεδίου που να αντιμετωπίζει κατάματα τις προκλήσεις των καιρών μας, συνυπολογίζοντας εκείνους με τους οποίους βαδίζουμε μαζί και επιδιώκοντας να βρεθούμε στο πλάι ακόμα περισσότερων. Με σπουδή για την οργάνωση της άμυνας απέναντι στην επέλαση του κράτους και των αφεντικών και έχοντας ως ορίζοντα τη γενικευμένη κοινωνική και ταξική αντιμετώπιση. Με συνέπεια στα ταξικά και κοινωνικά μέτωπα αγώνα που θέτουν φραγμούς στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωών μας στο σήμερα και έχοντας ως στόχο την κατάκτηση της μόνης ζωής που αξίζει να βιωθεί: Αυτής στα λαϊκά συμβούλια της κοινωνικής επανάστασης.

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ- ΠΟΛΕΜΟ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Υγεία- Παιδεία- Τροφή- Στέγαση

ΟΡΓΑΝΩΣΗ- ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ- ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ- ΑΝΑΡΧΙΑ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση- Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Αύγουστος 2022

Το μπλοκ της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στην αντικαπιταλιστική-αντικρατική διαδήλωση στα εγκαίνια της ΔΕΘ, το οποίο το στήριξε εκατοντάδες κόσμος. Με σημείο προσυγκέντρωσης την Κατάληψη Mundo Nuevo πορευτήκαμε συγκροτημένα και με συνεχή συνθήματα μέχρι την Καμάρα, όπου ακολούθησε μετέπειτα διαδήλωση.

Δεν ξεχνάμε - Δεν συγχωρούμε

τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/της Zackie Oh!

- την προσπάθεια συγκάλυψης της από τα ΜΜΕ και τους θεσμούς
- τη σκύλευση της ταυτότητας του Ζακ ως ομοφυλόφιλου, μέλους της Ιgbtqi κοινότητας, οροθετικού και ακτιβιστή
- την αβίωση των μπάτσων- δολοφόνων του Ζακ και την ευνοϊκή δικαστική μεταχείριση των δολοφόνων Δημόπουλου- Χορταριά, με τον πρώτο να εκτίει την ποινή του σε κατ' οίκον περιορισμό και τον δεύτερο να αποφυλακίζεται δυο μήνες μετά την καταδικαστική απόφαση.

NO ZACKIE- NO PEACE FIGHT THE POLICE

Οργάνωση και αγώνας για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας και δικαιοσύνης

